

3/2012

dukla sport

čtvrtletník ASC DUKLA a TJ Dukla Praha

ZLATÍ

Z LONDÝNA

Bronzová K4

Daniel Havel | Lukáš Trefil | Josef Dostál | Jan Štěrba

Vizitky bronzových olympijských medailistů

Daniel Havel

Narozen 10. srpna 1991

- v kajaku sedí vpředu a udává tempo a taktiku v závodě
- dokáže do čtyřkajaku přenést tempo ze singlkajaku (v současnosti nejlepší kajakář na K1 1 000 m v ČR)
- 31. 8. 2012 se oženil, vzal si neteř Martina Doktora Andreu
- tréninkové plány mu píše zadák bronzové posádky Jan Štěrba

Lukáš Trefil

Narozen 21. září 1988

- druhý muž na lodi jistí háčka při udržování tempa a dokáže ho velice dobře přebrat

Josef Dostál

Narozen 3. března 1993

- loňský juniorský mistr světa v OH kategorii na K1 1 000 m
- nejmladší a s 202 centimetry nejvyšší člen posádky, sedí jako třetí
- motor posádky, do které naskočil až v letošní sezoně a hned dokázal vybojovat dvě vítězství ve Světovém poháru
- s dvoumetrovou postavou a 111 kilogramy má problémy vejít se do běžné lodi, s nohou číslo 50 pro něj neměli ani holínky, a tak dostal náhradní, ve kterých se nesmí do vody

Jan Štěrba

Narozen 1. června 1981

- zadák, nezkušenější, respektovaný „vůdce lodí“, v minulosti již získal v jiných posádkách medaile na K4 na světových závodech
- připravuje se na práci trenéra, píše tréninkové plány, zřejmě budoucím trenérem Daniela Havla
- o olympiádu málem přišel kvůli dopingové kauze, nakonec dostal jen napomenutí, pouze týden před olympijskou regatou se dozvěděl, že ji může absolvovat
- na OH „vyfasoval“ startovní číslo 259, ačkoli na hrách startovalo jen 248 rychlostních kanoistů

Mužskému čtyřkajaku Dukly Praha ve složení Daniel Havel, Lukáš Trefil, Josef Dostál a Jan Štěrba, pod vedením trenérů Karla Leštiny a Jerzyho Dzakowiece, se podařilo v Londýně vybojovat bronzovou olympijskou medaili. V rychlostní kanoistice jde o první medaili po šestnácti letech. Naposledy pod pěti kruhy uspěl kanoista Martin Doktor v Atlantě, kde dvakrát vyhrál. Pro české kajakáře je to první olympijská medaile v historii.

Po sérii jarního testování letošního roku, kdy každý z posádky musel na kontrolním závodě v Račicích ukázat nejprve svoji individuální výkonnost na singlkajaku, následovalo speciální tenzometrické testování. To proběhlo na závodní dráze v polské Poznani specialistou z varšavského Institutu sportu. Kajakáři se testovali nejprve při samostatné jízdě na singlkajacích, pak v osmi variantách posádky K4. Výsledkem bylo zpracování důležitých dat o síle, směru záběrů a individuální technice jednotlivých kajakářů a sestavení neoptimálnější posádky pro Světový pohár v Duisburgu ve složení Havel, Trefil, Dostál a Štěrba.

Poprvé se v této sestavě posádka předvedla na jaře na Světovém poháru v německém Duisburgu. Tento závod se čtyřkajaku podařilo vyhrát. Jak komentoval Honza Štěrba: „Na to že jsme jeli téměř bez tréninku, tak jsme dopadli skvěle. Ještě to nebyla excelentní jízda, ale přesto jsme vyhráli s náskokem. Víme, že na to máme. A to hodně pomůže i směrem k olympiádě.“

Další závod v tomto složení absolvoval čtyřkajak až těsně před olympiádou na mistrovství České republiky v Račicích, kde sestava Daniel Havel, Lukáš Trefil, Josef Dostál a Jan Štěrba zajela nejrychlejší čas české posádky v historii, nejrychlejší čas na českém území a usadila se na druhém místě v historických tabulkách nejlepších výkonů, jen osm desetin sekundy od nejlepšího času Němců z loňského roku. |

Text: Ivana Roháčková
Foto: Eduard Erben a Ivana Roháčková

čtvrtletník
Armádního sportovního centra DUKLA
a Tělovýchovné jednoty Dukla Praha

ročník 7 / číslo 3 / 2012

Vydavatel
Armádní sportovní centrum DUKLA
Pod Juliskou 1, 160 44 Praha 6
IČ: 60162694
www.army.cz/sport
www.duklasport.cz

Adresa redakce
Pod Juliskou 1, 160 44 Praha 6
Telefon: 973 203 811
Fax: 224 310 910
E-mail: redakceduklasport@seznam.cz

Šéfredaktor
plk. Ing. Jaroslav Přiščák, Ph.D.
Telefon: 973 203 801
E-mail: priscakj@seznam.cz

Redakční rada
PhDr. Karel Felt
Ing. Pavel Nekola
Mgr. Ivana Roháčková
Jitka Hráčková

Grafická úprava a zlom
Andrea Bělohávková (OKP MO)

Korekce fotografií
Andrea Bělohávková (OKP MO)

Jazyková úprava
Mgr. Jaroslav Pajer (OKP MO)

Tisková příprava a tisk
VGHMŮř Dobruška

Evidenční číslo: MK ČR E 18249

Číslo 3 / 2012 vyšlo: 17. 9. 2012

V jednotkách ozbrojených sil
rozšiřuje ASC DUKLA
Publikované materiály nelze rozšiřovat
bez souhlasu vydavatele
Redakci nevyžádané materiály se nevracejí
NEPRODEJNÉ

Fota na obálce: Ivana Roháčková
a Eduard Erben

Sportovci ASC DUKLA si udrželi výsledek od posledních olympijských her, dokonce se i zlepšili. V Pekingu vybojovali armádní olympionici 4 medaile (2-2-0), v Londýně 5 medailí (3-1-1). V Pekingu bylo šest umístění do 6. místa, v Londýně osm. Celkem 28 sportovců skončilo do 15. místa na olympiádě v Pekingu a 34 dukláků se umístilo do 15. příčky v Londýně. Tolik statistika. Vystoupení našich sportovců na letošní olympiádě jsem prožíval velmi intenzivně. Naplnit medailové ambice se nepovedlo Lence Maruškové, Davidu Kosteckému, Štěpánce Hilgertové ani Jardovi Volfovi s Ondřejem Štěpánkem. Před výkonem Štěpánky Hilgertové ale klobouk dolů. Do finále veslování se probojoval jenom Ondřej Synek.

Začátek olympiády byl pro nás neveselý. V jejím dalším průběhu Ondřej Synek naplnil naše očekávání a vybojoval první dukláckou medaili. Od závodů kajakářů, kteří vypádlovali bronz, se štěstíčko přiklonilo i k nám a výsledkem byly další cenné kovy. Když má člověk to štěstí a může být přítomen medailovému úspěchu sportovců, kteří reprezentují ČR a resort obrany, máte slzy na krajíčku, jste na měkko. Já to štěstí společně s panem ministrem Vondrou měl a osobně jsme byli u čtyř dukláckých medailí.

Je to radost a pocit hrdosti, že medailisté Ondřej Synek, Daniel Havel, Lukáš Trefil, Josef Dostál, Jan Štěrba, Barbora Špotáková, David Svoboda a Jaroslav Kulhavý jsou armádní sportovci. ☺ Jsem velmi spokojený a hrdý na naše výsledky na olympiádě v Londýně a se mnou určitě všichni, co jim fandili.

3/12
reportáže
rozhovory
z oddílů
z historie
osobnosti
aktuality
výsledky

Y. J. K.

2

16

20

22

26

obsah

- 2** Vondra: Podpora armádního sportu má velký význam, tři ze čtyř zlatých jsou z Dukly
- 4** Historické přepisy dukláků
- 6** Stříbro na kanále, zlato doma
- 8** Soupeřka s atypickými potahy na pálece
- 9** Suchozemec s prknem na olympiádě
- 10** Dvě finále, ale bez medaile
- 12** Hilgertové krásná brambora a smutek Volfíků
- 14** Bronz čtyřkajaku měl pro Štěrbu cenu zlata
- 16** Špotáková zůstává na trůnu
- 19** Potěšení i zklamání
- 20** Splnil svou medailovou předpověď
- 22** Pro zlato s holínkami
- 24** Český dům otevřen všem!
- 26** Devadesátiletá královna
- 28** Kaleidoskop medailistů z mistrovství Evropy a světa
- 29** Jubilanti armádního sportu
- 30** Kaleidoskop
- 30** Sportovní výsledky
- 31** Kalendář akcí
- 31** Tucet otázek pro Jiřího Adama
- 32** Prima chlap, který si vždycky věděl rady

Prvních deset dní sledoval londýnskou olympiádu ministr obrany Alexandr Vondra většinou s rodinou doma u televize. Zisk první medaile armádního sportovce při stříbrném skifařském závodě Ondřeje Synka „strašně“ prožíval. „Gratuluji, bylo to perfektní,“ napsal v esemesce Ondrovi a ten mu slíbil, že za čtyři roky to bude zlato. Na posledních sedm dní využil dovolené odletěl do dějiště olympiády společně s moderními pětibojaři a bikery. Před odletem ještě slíbil nejúspěšnějším armádním sportovcům povýšení a jim osobně načepované pivo.

Vondra:

Přijel jste na olympiádu a armádní kajakáři získali bronz a pak přišel trojnásobný zlatý finiš.

Měl jsem velké štěstí, že jsem mohl být poslední týden v Londýně a všechny ty medailové úspěchy zažít na vlastní kůži. Poslední závod bikerů byl fantastický, Jarda Kulhavý dirigoval jízdu od začátku do konce té krásné tečky. Stejně tak moderní pětiboj, to je nádherná disciplína, která je bohužel v pozornosti, jen když je olympiáda, a David Svoboda byl vynikající. Konečně mu to vyšlo. A pokud jde o Báru Špotákovou, ta profesionálně zvládla závod od prvního hodu až do toho posledního. Obhajoba je vždycky těžší než výhra. Výhra je těžká, ale ti praví mistři se poznají až s obhajobou a Bára Špotáková je nepochybně ten pravý mistr.

Jaké jsou vaše největší dojmy z olympiády?

Silně na mě zapůsobila oštěpařka Barbora Špotáková, je fantastické, jak dělá věci se srdcem a dělá věci profesionálně, dělá je poctivě a dobře. Nikdy nezapomenu na to, jak se ujala role vlajkonosky při závěrečném ceremoniálu. Všichni už byli unavení a jenom ta česká vlajka vlála pořádně, nejvíc a nejvýš ze všech, a to byla práce Bary Špotákové.

Takže jste s výsledky armádních sportovců z Dukly spokojen?

Já sám nemůžu než říct, že to bylo na jedničku, všem se určitě odvděčíme. Myslím, že to ukazuje, že má smysl ze strany armády sportovce Dukly podporovat, jsou to lidé, kteří válčí síce v jiných podmínkách, ale s českou vlajkou na prsou a dělají to velmi dobře. Armádní sportovní centrum se ukázalo v tom nejlepším světle a mám z toho obrovskou radost, tři ze čtyř zlatých medailí s takhle skvělým finišem v těch posledních třech čtyřech dnech, to myslím

nikdo nečekal a v celé české výpravě byla obrovská radost. Je to veliké zúročení práce nejen jich, sportovců, ale i dalších lidí okolo.

Jak se vám daří plnit harmonogram předolympijských slibů?

Medailisty povýšíme, to jsem oznámil už v Českém domě, dokonce jsem ukázal ty hvězdičky na výložkách a předpokládám, až budou u konce jejich soukromé oslavy a jakmile se vrátí ze zasloužené dovolené, tak se 18. září na ministerstvu obrany sejdem a tam provedeme oficiální propůjčení hodností. Pokud jde o to pivo, tak jsem slíbil, že budu čepovat každému zlatému vítězi podle jeho přání v jejich domovských hospodách. U Pinkasů jsem točil při tiskovce pro Báru Špotákovou, Jardovi Kulhavému a jeho kamarádům v Ústí nad Orlicí a Davidu Svobodovi při pětibojařských oslavách v Průhonicích.

Měl jste možnost sáhnout si na olympijskou medaili?

Ano měl, nejdříve na tu Ondry Synka, stříbrnou a je fakt těžká ☹. V Londýně mi pak půjčili bronzovou medaili hned po závodě kajakáři a všechny tři zlaté jsem si prohlédl při tiskovce po přiletu medailistů na letišti ve Kbelích.

Pane ministře, kdyby přišla od zlatých dukláků nabídka zasportovat si, jakou byste si vybral disciplínu?

Horské kolo bych nezvládl, protože jsem běhal celou dobu po té trati a měl jsem problém některé kopce vyběhnout, natož vyjet na kole. Moderní pětiboj, to už vůbec ne, na koni bych se zabil, to je strašně těžká disciplína. Takže kdybych si mohl vybrat, tak si myslím, že bych zvolil asi oštěp, protože těch mých sto kilo by ho snad někam dohodilo. |

Podpora armádního sportu má velký význam, tři ze čtyř zlatých jsou z Dukly

Text a foto: Ivana Roháčková
Kresba: Milan Kounovský

Historické přepisy DUKLÁKŮ

Po šestnácti dnech bojů o olympijské medaile 12. srpna skončily XXX. letní olympijské hry v Londýně. Hry, které zanechaly ve sportovní historii mimořádnou stopu, představily se usměvavými dobrovolníky, zaplněnými tribunami, bouřlivou atmosférou, přejícími britskými fanoušky, kteří proměnili stadiony ve sportovní divadla, pohodou, skvělou organizací, finanční umírněností. Soutěžilo zde více než 10 tisíc sportovců ve 26 sportech, poprvé ve všech nastoupily ženy stejně jako muži. Rozděleno bylo 302 sad medailí. Novým sportem se stal bikros, naposledy se závodilo ve windsurfingu třídy RS:X. K vidění bylo celkem 44 světových a 17 olympijských rekordů.

- Londýnská olympiáda se stala pro český sport druhou nejúspěšnější v historii. Češi zde získali celkem 10 medailí (4-3-3), více jich oslavovali jen v Atlantě 1996, kde bylo cenných kovů jedenáct. Z 204 zúčastněných zemí patří České republice 19. místo.
- Na hrách reprezentovalo 133 českých sportovců (65 žen, 68 mužů), z toho 45 z ASC DUKLA (8 žen a 37 mužů), mezi nimi bylo 11 vojáků z povolání.
- Pro armádní sport byl Londýn vůbec nejúspěšnější. Dukláci si odtud přivezli nejvíce medailí (5), a překonali tak Atény 2004 (4,75). Rovněž získal 3 zlatých medailí je nejvyšší.
- Osm dní čekal armádní sport na první medaili – stříbrnou Ondry Synka. V posledních čtyřech dnech pak přišel zlatý finiš v podobě tří vítězství.
- Skifař Ondřej Synek jako první z Čechů obhájil medailové postavení – stříbro z Pekingu.
- Bronzová posádka čtyřkajaku Havel, Trefil, Dostál, Štěrba vybojovala první kajakářskou medaili v historii her. Na medaili čekala rychlostní kanoistka dlouhých 16 let.
- V olympijském rozběhu na 400 m vylepšil Pavel Maslák svůj vlastní národní rekord o 26 setin a jako první Čech pokořil výkonem 44,91 hranici 45 vteřin.
- Oštěpařka Barbora Špotáková díky nejlepšímu světovému výkonu roku 69,55 metru zopakovala čtyři roky staré vítězství z Pekingu, stala se druhou oštěpařkou historie se dvěma olympijskými zlaty a zařadila se mezi vícenásobné zlaté medailisty. Soutěž oštěpařek by vyhrála se všemi čtyřmi platnými pokusy.
- Moderní pětibojař David Svoboda se stal v Londýně olympijským vítězem, pro moderní pětiboj je to první zlatá medaile, v součtu čtvrtá. Disciplínu šerm vyhrál v olympijském rekordu 1 024 bodů – porazil 26 soupeřů z 35.
- Olympijský závod moderních pětibojařů v Londýně vstoupil do historie tím, že při něm poprvé používali laserové místo vzduchových pistolí.
- Jaroslav Kulhavý zvládl olympijskou trať v čase 1:29:07 při rychlostním průměru téměř 23 kilometrů v hodině, závod vyhrál. Získal vůbec první medaili v jakémkoliv cyklistické disciplíně v historii samostatné České republiky.
- Dvojnásobná olympijská vítězka Štěpánka Hilgertová startovala na své šesté olympiádě. Stejně jako oštěpař Vítězslav Veselý, který v kvalifikaci hodil světový výkon roku, získala 4. místo.
- Jen jeden úspěšný zásah dělil skeetaře Jana Sychru od rozstřelu o bronz.
- Pouhých 1,44 sekundy chybělo deblkanoistům Jaroslavu Volfovi a Ondřeji Štěpánkovi k postupu do finále.

Výsledky všech 45 sportovců ASC DUKLA v Londýně 2012

umístění	jméno, příjmení	sport, disciplína
1.	npor. Barbora Špotáková	atletika, hod oštěpem
1.	Jaroslav Kulhavý	cyklistika, MTB
1.	prap. David Svoboda	moderní pětiboj, jednotlivci
2.	npor. Ondřej Synek	veslování, skif
3.	Daniel Havel Lukáš Trefil Josef Dostál prap. Jan Štěrba	kanoistika, K4 1 000 m
4.	des. Vítězslav Veselý	atletika, hod oštěpem
4.	Štěpánka Hilgertová	vodní slalom, kajak
5.	Filip Dvořák Jaroslav Radoň	kanoistika, C2 1 000 m
6.	Lukáš Melich	atletika, hod kladivem
6.	por. Jan Sychra	sportovní střelba, skeet
7.	por. Ondřej Štěpánek por. Jaroslav Volf	vodní slalom, deblkanoé
8.	Jan Kudlička	atletika, skok o tyči
8.	Lenka Marušková	sportovní střelba, vzduchová pistole 40
10.	Pavel Kelemen	cyklistika, sprint
11.	Jiří Kopáč Miroslav Vraštil Jan Vetešík Ondřej Vetešík	veslování, čtyřka bez kormidelníka lehkých vah
12.	Jan Škarnitzl	cyklistika, MTB
12.	Pavel Maslák	atletika, 400 m – český rekord
13.	Jakub Podrazil Milan Bruncvík Michal Horváth Matyáš Klang	veslování, čtyřka bez kormidelníka
13.	Lenka Marušková	sportovní střelba, sportovní pistole 30+30
14.	David Kostecký	sportovní střelba, trap
14.	Jarmila Klimešová	atletika, hod oštěpem
14.	Ondřej Cink	cyklistika, MTB
15.	prap. Ondřej Polívka	moderní pětiboj, jednotlivci
17.	Denis Špička	cyklistika, keirin
17.	Iveta Vacenovská	stolní tenis, dvouhra
21.	Jaroslav Bába	atletika, skok do výšky
22.	prap. Natálie Dianová	moderní pětiboj, jednotlivci
25.	Jakub Vadlejch	atletika, hod oštěpem
27.	Jakub Holuša	atletika, 800 m
27.	Pavel Maslák	atletika, 200 m
30.	Štěpán Wagner	atletika, skok do dálky
34.	Věra Cechlová Pospíšilová	atletika, hod diskem
34.	Petr Frydrych	atletika, hod oštěpem
36.	Karel Lavický	jachting, třída RS:X
49.	Dana Hadačová	stolní tenis, dvouhra
	nedokončil mjr. Roman Šebrle	atletika, desetiboj

Podíl sportovců ASC DUKLA na medailových umístěních české sportovní reprezentace na letních a zimních olympijských hrách v letech 1994–2012

Olympijské hry		celkový počet	z toho ASC DUKLA	
			počet	podíl
ZOH 1994	Lillehammer	0	0	0
LOH 1996	Atlanta	11	2,5 (0-0,5-2)	23 %
ZOH 1998	Nagano	3	2 (0-1-1)	67 %
LOH 2000	Sydney	8	2 (1-1-0)	25 %
ZOH 2002	Salt Lake City	3	3 (1-2-0)	100 %
LOH 2004	Atény	8	4,75 (1-1,75-2)	59 %
ZOH 2006	Turín	4	2 (1-1-0)	50 %
LOH 2008	Peking	6	4 (2-2-0)	67 %
ZOH 2010	Vancouver	6	3,75 (2-0-1,75)	63 %
LOH 2012	Londýn	10	5 (3-1-1)	50 %
Celkem		59	29	49 %

Text a foto: Ivana Roháčková

Stříbro na kanále, zlato doma

Na kanále Eton Dorney, jen pár desítek kilometrů od Londýna, ale už v typickém venkovském prostředí s domy z červených cihel a pasoucími se ovčemi, veslaři poznávali atmosféru kolébky jejich sportu. Desítky tisíc diváků lemovaly dvoukilometrovou dráhu od úvodních rozjížděk, při finále s britskou účastí propukávaly v nefalšované extázi.

„Je to ještě větší hukot, než jsem čekal. Už jen z televizních záběrů jsem měl husí kůži. Zažil jsem tu mistrovství světa, ale teď na olympiádě bylo víc diváků na rozjížděky než tehdy na finále. Tolik lidí na veslování jsem fakt asi nikdy nezažil,“ uznale hodnotil veslař Dukly.

Britští fanoušci hnalí vpřed své eso Alana Campbella, ale Synek od počátku prokazoval, v jaké parádní formě na vrchol čtyřletého cyklu dorazil. Rozjížděka, čtvrtfinále, semifinále, tam všude byl bez centimetru dvoumetrový habán nejrychlejší a to si ještě v závěrečných desítkách metrů mohl dovolit vyšetřit síly na klíčový závod. V semifinále za sebou Campbella nechal o více než dvě vteřiny. „Nahzavil jsem si sebevědomí,“ spokojeně se usmíval mistr světa z Nového Zélandu v roce 2010.

Milosrdné počasí

Zbytečné byly obavy veslařů z nestandardních větrných podmínek, na šestnáct olympijských dnů se počasí nad Brity smilovalo, až se sami divili, jak málo deštových srážek spadlo a jak slabý větřík foukal. Nad zvažovanou krizovou variantou boje o medaile formou časovky tak nebyl vůbec důvod uvažovat.

Přesto před finále mužského skifu vlajky všech zúčastněných zemí nad kanálem vlály o něco zběsileji než v předchozích dnech. A tak rozhodčí změnili nasazení drah. Favoritě nejlépe uprostřed, ale u hlavní tribuny, a tak měl Synek krajní dráhu, spolufavorit a pětinašobný mistr světa Mahé Drysdale z Nového Zélandu jel vedle něj.

Souboj dvou favoritů

Při samotném závodě, který se jel v pátek 3. srpna půl hodiny po poledni britského času, ale počasí kartami nemíchalo. Nad Eton Dorney vysvitlo sluníčko, a tak byl souboj šestice nejrychlejších skifařů planety spravedlivou bitvou. V první polovině závodu se v čele vystřídali Němec Marcel Hacker a Švéd Lasse Karonen, ale pak už se ukázalo, kteří dva muži vládnou poslední roky světovému skifu.

Zlatý double jako před dvěma lety mu sice unikl, i tak ale Ondřej Synek prožil nádherný závěr léta. Nejprve v Londýně obhájil olympijské stříbro na skifu z Pekingu, 17. srpna se jeho ženě Pavle narodil druhý potomek, syn Matyáš.

1

2

- 1 a 2/ Ondřej Synek
3/ Kvarteto Matyáš Klang, Milan Bruncvík, Jakub Podrazil, Michal Horváth
4/ Lehkovážníci Jan Vetešník, Jiří Kopáč, Ondřej Vetešník a Miroslav Vraštil

Text: Michal Osoba
Foto: Eduard Erben a Ivana Roháčková

3

4

Druhý kilometr už byl soubojem mezi Synkem a Drysdalem.

„Rozjel jsem to přesně podle svých představ, na vítězství. Chtěl jsem ho držet za sebou a rozdat si to s ním ve finiši,“ plánoval devětatdvacetiletý Synek. Prvnímu nástupu Novozélandana zhruba na 750 metrech ještě odolal, jenže druhý už byl pro naději českého esa zničující. „Spoléhal jsem na to, že ho dojedu, pořád tam bylo půl lodě. Poslední pětistovku jsem do toho chtěl šlápnout, ale už jsem na něj neměl. Mé zrychlení nebylo takové jako vždycky, rozdíl mezi námi se nezvětšoval, ani nezmenšoval,“ popisoval svůj nakonec marný boj o zlato Synek.

Drysdale konečně do své bohaté sbírky úspěchů přidal i olympijské zlato, svého hlavního rivala nakonec zdolal o 1,55 s. „Chtěl jsem tu vyhrát, přiznávám. Ale poslední pětistovku mi došlo. Mahé byl lepší, musím to respektovat,“ sportovně uznal Synek a za cílem vyčerpaného Novozélandana objal. Campbell k radosti zaplněných tribun vybojoval bronz.

Úctyhodná bilance

Pro rodáka z Brandýsa nad Labem bylo olympijské stříbro úctyhodnou osmou medailí z vrcholné akce za posledních osm let, od roku 2007 nebyl na mistrovství světa nebo olympijských

hrách horší než druhý. „Ze stříbra mám velkou radost, olympijská medaile se musí docenit. Ale když chce Ondra vyhrát, bude muset vydržet ještě do další olympiády. A já se tak těšil, že půjdu do důchodu,“ naoko si posteskl Synkův dlouholetý kouč Milan Doleček starší. „Rozhodně nekonečím, ještě s trenérem nějaký ten pátek budeme muset zůstat,“ usmíval se Synek.

Vzpomínky na olympijský závod ale ve veslařově hlavě rychle vystřídaly myšlenky na rodinu. Na 8. srpna měla totiž jeho manželka Pavla termín porodu. Stejně jako po vítězném mistrovství světa před dvěma lety, kdy se Synkovým narodila prvorozená dcera Alice, skifař porod bez problémů stihl.

„Žádné oslavy. Teď jsem mužem v pohotovosti,“ vykládal ještě několik dnů po skončení her. V pátek 17. srpna konečně mohl světu sdělit radostnou zprávu: „Tak už! Matyáš Synek je na světě – 4,4 kg, 53 centimetrů. Všichni jsme v pořádku – táta brečel, máma šikula.“

V Londýně se představily i dvě čtyřky bez kormidelníka složené z veslařů Dukly. Kvarteto Matyáš Klang, Milan Bruncvík, Jakub Podrazil, Michal Horváth nepostoupilo jako jediná posádka do semifinále, lehkovážníci Miroslav Vraštil, Jiří Kopáč a Ondřej a Jan Vetešníkovi obsadili páté místo v B-finále a celkově skončili jedenáctí.

Výsledky olympijského závodu:

2. 8. 13:34

Čtyřka bez kormidelníka lehkých vah (muži)

1. 6:02,84 (Jižní Afrika)
2. 6:03,09 (Velká Británie)
3. 6:03,16 (Dánsko)

11. (Česká republika) M. Vraštil, J. Kopáč, O. Vetešník, J. Vetešník

3. 8. 13:38

Skif (muži)

1. M. Drysdale: 6:57,82 (Nový Zéland)
2. O. Synek: 6:59,37 (Česká republika)
3. A. Campbell: 7:03,28 (Velká Británie)

4. 8. 12:45

Čtyřka bez kormidelníka (muži)

1. 6:03,97 (Velká Británie)
 2. 6:05,19 (Austrálie)
 3. 6:07,20 (Spojené státy)
13. (Česká republika) M. Klang, M. Bruncvík, J. Podrazil, M. Horváth

Druhé olympijské vystoupení skončilo pro stolní tenistku Danu Hadačovou rychleji, než si představovala. Vyřazení ji několik hodin bolelo, protože je přesvědčená, že si vybrala smůlu při losu. Domnívá se, že pokud by v prvním kole nenarazila na hráčku s neobvyklým stylem, její londýnská mise by měla delší trvání.

SOUPEŘKA

s atypickými potahy na pálce

Protože Dana Hadačová neměla k přímému zařazení do olympijského turnaje požadované umístění ve světovém žebříčku – chybělo jí zhruba sto míst, musela se zúčastnit náročných kvalifikací. „O olympijské účasti rozhoduje aktuální forma a chce to mít dobrý los, štěstí a k tomu ještě hrát dobře,“ konstatovala devětatřicetiletá stolní tenistka.

V londýnské ExCel-Areně čekala Danu Hadačovou Australanka čínskému původu Miao Miao. Protože se utkání hrálo v poledne hned v první den olympiády, nešla ani na slavnostní zahájení, které však už zažila před čtyřmi roky v Pekingu. „Nikdy jsem s Miao Miao nehrála, protože ona z Austrálie moc nevyjždí. Nehraje na velkých turnajích, a proto je i níže na žebříčku, ale Londýn byl už její čtvrtou olympiádou. Neměla jsem z ní strach, ale v úvodu zápasu na mě dolehla větší nervozita, než jsem si dosud připouštěla, a to se podepsalo na prvních dvou setech, které jsem prohrála,“ popisovala své vystoupení hráčka, jež v době konání OH figurovala na 87. místě světového žebříčku.

To, že narazila na nepřijemnou Čiňanku v australském dresu, považuje za velkou smůlu. „Všechno se odvíjelo od losu. Kdyby byl trochu milosrdnější a nenarazila jsem na hráčku s vroubkovaným materiálem na pálce, a dostala třeba soupeřku podobného typu, jako jsem já, tak si myslím, že bych prošla do druhého kola. Miao Miao měla vroubky na obou stranách, z níže na jedné měly nižší a hrubší strukturu. Z každé strany pátky na mě létaly míčky různě rychle a pokaždé s jinou falší,“ vysvětlovala Hadačová.

Budu dřít, za čtyři roky chci do Ria

Účast v Londýně měla jistotu jako jeden z prvních českých olympioniků. Stolní tenistka Iveta Vacenovská se na hry totiž kvalifikovala už v červenci 2011. Bylo to díky vysokému

postavení v žebříčku federace stolního tenisu IIFT, a tak nemusela podstoupit náročnou kvalifikaci a mohla se na Londýn v klidu a dlouhodobě připravovat.

„Už postup na olympiádu byl pro mě velký úspěch a splnila jsem si tím svůj cíl,“ přiznala na úvod Iveta Vacenovská, která byla loni v létě po MS v Rotterdamu triapadesátá na světě, což v redukováném pořadí znamenalo 28. a zároveň poslední přímé postupové místo pro olympijský turnaj.

Současná padesátá pátá hráčka světa byla pro Londýn nasazená jako číslo 27. V prvním kole měla volný los, ve druhém zdolala thajskou hráčku Nanthanu Komwongovou 4:1 na sety. Ve třetím kole pak podlehl německé nasazené devítce čínskému původu Wu Ťia-tuo poměrem 2:4.

K prvním souborji nastoupila rodačka z Honolulua hned první olympijský den po slavnostním zahájení. „Se soupeřkou jsem asi před pěti lety prohrála, a tak jsem si o ní našla informace na netu a zhlédla nějaká videa. Pozitivní bylo, že nehrála s žádným zvláštním materiálem na pálce. Věděla jsem, že pokud podám standardní výkon, neměl by pro mě být zápas žádným tvrdým oříškem,“ vyprávěla Iveta Vacenovská.

První set se jí však nepovedl a i když vedla, nakonec ho těsně prohrála. „Naštěstí to na mně nezanechalo následky, pokračovala jsem, jakoby se nic nestalo, a v dalších setech Thajku jasně přehrávala. Trochu jsem si zvykla na její styl, věděla jsem, jakou taktiku na ní používat, a dobře předvíдалa její údery. Byla jsem lepší a jasně postoupila,“ popsala mnohonásobná mistryně republiky vstup do turnaje.

S další soupeřkou Wu Ťia-tuo se znala velice dobře, ale ještě nikdy ji neporazila. „Často se utkáváme a na soustředění jsme spolu i trénovaly. Na jednu stranu to nebyl los vyložené špatný, ale z opačného pohledu velice těžký. Vždycky s ní bojuju, jenže ona hraje s materiálem na pálce, který mi nevyhovuje,“ přemítala

držitelka bronzové medaile ze soutěže družstev na ME v roce 2009.

Úvodní sadu prohrála opět velice těsně a ve druhé vedla 7:3 a 10:7, ale Čiňanka s německým pasem měla lepší koncovku. „Prohrávat 0:2 s tak silnou hráčkou není nic příjemného. Sice jsem snížila a dál bojovala, ale ztráta byla už moc velká. O osudu zápasu rozhodl druhý set, kdy jsem místo vyrovnání o dva sety prohrávala. Věřím, že kdyby to bylo 1:1, mělo by utkání ještě jiný průběh. Velkou roli sehrál také zoubkový „sendvič“, který má Wu Ťia-tuo nalepený na forhendové straně. Kvůli tomu jsem hrála všechno přes bekhend a ona to měla se mnou jednodušší, protože věděla, kam jí budou moje míče létat,“ vysvětlovala Iveta Vacenovská.

Přesto je se svým olympijským vystoupením a výkony víceméně spokojená. „Uhrála jsem si postavení na žebříčku. Dostala jsem se do třetího kola, kde jsem podlehl hráčce, která je výš než já. Myslím, že jsem hrála dobře a neklamala, i když jsem byla z toho třetího kola smutná. Troufala jsem si dostat se minimálně o kolo dál. Mrzelo mě to i kvůli fantastické atmosféře.“

Už v Londýně se rozhodla, že se pokusí startovat i na dalších hrách. „Slavnostní zahájení na mě udělalo ohromný dojem, a když jsem se v noci vrátila do vesnice, nadšen jsem říkala, že ten ceremoniál byl pro mě motivací k tomu, abych u ping-pongu ještě další čtyři roky vydržela. Do Ria se budu chtít určitě podívat, takže mi nezbývá nic jiného než celé ty čtyři roky zase dřít,“ dodala s úsměvem.]

Výsledky olympijského závodu:

1. 8. 18:16 Stolní tenis, dvouhra (ženy)
1. X. Li (Čína)
2. N. Ding (Čína)
3. T. Feng (Singapur)
17. I. Vacenovská (Česká republika)
49. D. Hadačová (Česká republika)

SUCHOZEMEC S PRKNEM na olympiádě

Byla to jeho první olympiáda, ale možná že i poslední. Ne že by chtěl Karel Lavický v šestadvaceti s windsurfingem skončit, ale jeho disciplína už nejspíš nebude v programu příštích her. Jízdy po moři na prkně s plachtou prý nejsou divácky atraktivní.

„To že jsem se dostal do Londýna, byl pro mě velký úspěch, protože v boji o Peking jsem neuspěl. S podmínkami a zázemím, jaké může mít závodník ze země bez moře, to je nebyvalý počín. Absence mořských vln a hlavně větru je totiž zásadní, stejně jako chybějící možnost tréninku ve větší skupině surfařů,“ říkal na úvod Karel Lavický.

Olympijský závod ve windsurfingu se skládá z deseti rozjížděk – po dvou v jenom dni, přičemž celé pole startuje najednou a jede se po trati vyznačené bójkami. Pořadí v cíli se boduje tak, že vítěz získává jeden, další hodnocení odpovídá umístění v cíli. Body ze všech rozjížděk se sčítají a vítězem je závodník s nejmenším počtem bodů.

„Moc se mi nedařilo, vítr foukal z jiné strany přes ostrov a hodně skákal, ale nechci se na to vymlouvat. Windsurfing je také hodně o taktice a o tom, na jakou stranou tratě se závodník vydá. Když to shrnu, tak jsem se vždycky ocitl na místě, kde jsem neměl být. Soupeři se lépe dívali po vodě a předvívali rozhodující větrné

poryvy. Záleží také, jak se člověk dokáže mezi ostatními proklídkovat, a já právě při tom nebyl moc rychlý, prostě se mi nedařilo surf dobře ovládat. Je spousta věcí, které při správné jízdě hrají roli,“ povídal Karel Lavický.

Prý se také moc nesžil s novým prknem a plachtou, které dostali všichni účastníci olympijského závodu. „Bylo to stejné prkno, ale mně ten materiál nějak nesednul. Po prvním dnu jsem byl do třicítky, a to jsem si myslel, že to nebylo moc dobrý. Věřil jsem ve zlepšení, ale nakonec to dopadlo tak, že jsem měl nejlepší právě úvodní jízdou. Pak se mi vůbec nedařilo a jen jsem se polem propadal,“ vrátil se k nepodařenému vystoupení, které skončilo 36. místem.

„Byl jsem ze svého vystoupení zklamaný, čekal jsem lepší výsledek, ale bohužel je to sport a ne vždycky se zadaří. Pravdou je, že pro mě byla výhra už postup na olympiádu. Dívám se na své vystoupení ve Weymouthu i tímto pohledem,“ krčil rameny závodník, který bydlel v jachtařské vesnici na mořském břehu asi 250 kilometrů od Londýna.

„Byli jsme celou dobu hodně odloučení od hlavního olympijského dění. Po skončení soutěže ve windsurfingu jsem na několik dní odcestoval do Londýna, abych zažil pravou olympijskou atmosféru. Ve Weymouthu to totiž olympiádu moc nepřipomínalo, protože všude byli stejní lidé jako na kterýchkoliv jiných jachtařských závodech. Až v Londýně jsem se setkal s našimi reprezentanty, poznal skutečnou

olympijskou vesnici a dostal se i na pár sportovních akcí,“ líčil svůj pobyt po soutěži.

Užil si také oba ceremoniály. „Jít v té slavnostní atmosféře před osmdesáti tisíci diváky je něco neskutečného. Lepší pro nás sportovce byl ten závěrečný, protože jsme mohli skoro celou show sledovat na ploše, kdežto při zahájení jsme dlouho stáli venku před stadionem a nevěděli, co se vevnitř děje,“ popsal okolnosti obou slavnostních představení.

Možná se jich zúčastnil naposledy, protože windsurfing má v Rio de Janeiro nahradit jiná surfařská disciplína. Při kitesurfingu se vítr neopírá do plachty, ale do padáku, s kterým je závodník spojený. „Podle mě je to nečekané rozhodnutí a hlavně ještě není definitivní. Myslím, že sami vyznavači kitesurfingu jsou z této situace překvapeni, protože nejsou na vstup mezi olympijské sporty připraveni,“ argumentoval Karel Lavický.

„Důvodem změny má být větší atraktivita a divácké zaujetí. Jedním z argumentů funkcí onářů je to, že windsurfing se jezdí poměrně daleko od břehu, kdežto s ‚kitama‘ se může jet blízko k tribunám, protože padáky, které jsou výš než plachty, si najdou vítr i u břehu. Uvidíme. Tenhle sport je ještě plenkách, zatím nemá ani žádný větší soutěž a samotní kitemani si olympiádu neumí ani pořádně představit,“ vykládal.]

DVĚ FINÁLE, ale bez medaile

Text: Karel Felt
Foto: Eduard Erben a Ivana Roháčková

Tři reprezentanty měla Dukla v soutěžích na střelnici Royal Artillery Barracks. Pistolářka Lenka Marušková ve vzduchovce a skeetař Jan Sychra vybojovali účast ve finále. Obhájce olympijského zlata z Pekingu v trapu David Kostecký skončil dva body od finále. Nejvíce se čekalo od Maruškové v disciplíně sportovní pistole. V té jí chyběl bod k tomu, aby se o finále rozstřelovala. Střelci Dukly se tak vrátili poprvé od Sydney 2000 bez medaile.

Po pěti medailích rozpaky

Lenka Marušková letos startovala v pěti závodech Světového poháru a ze všech si přivezla medaili, včetně Londýna. Ve sportovní pistoli měla být tutová. „V závěru přípravy jsem se soustředila především na sportovní pistoli. To je pořád moje hlavní disciplína, i když vzduchovka mi také jde a získala jsem v ní několik medailí,“ říká krátce před odletem na olympiádu.

Vzduchovku střílela v neděli 29. července a po základní části se kvalifikovala do finále jako sedmá nástřelem 385 bodů, s tříbodovou ztrátou na vedoucí Čiňanku Kuo Wen-čün, pozdější vítězku. Finále začala výborně nástřelem 10,3 bodů, jenže pak přišlo první zaváhání a 8,8, ale série 10,6, 10,5 ji vrátila do hry o medaili, na dostřel byla i po ranách 9,5 a 10,2, 9,4 a 10,2. Jednu chvíli totiž byla pouhých 0,6 bodu

od bronzu a měla nejlepší finále, jenže pak přišel pád. Poslední dvě rány 8,8 a 9,3 ji srazily až na osmé místo, čtyři body od medaile. Hodně tvrdě vystřízlivěná z medailového snu.

„Jsem z toho výsledku smutná, protože takhle jsem skončit rozhodně nechtěla. Těžko říct, co bylo příčinou pádu v dobře rozjetém finále. Nesledovala jsem, kde se aktuálně pohybuji, ale cítila jsem, že jdu nahoru. Možná jsem pak byla příliš přemotivovaná vidinou, že by i ve vzduchovce z toho mohl být medailový výsledek. Ale nemohu vyloučit v rozhodujících momentech ani částečnou ztrátu koncentrace,“ vyjádřila svoje rozporuplné pocity Marušková. Účast ve finále je ale sama o sobě více než solidním výsledkem.

To hlavní ale mělo přijít ve středu 1. srpna. Sportovní pistole na 30+30 ran je její parádní disciplínou. Letos byla na stupních vítězů v každém ze tří velkých závodů. S touhle medailí se počítalo prakticky najisto. Jenže sportovní střelba je hodně ošidná. Jedna chyba,

jediná devítka může znamenat konec nadějí a pád do propadliště střeleckých dějin. Na olympiádě to pak bolí mnohonásobně víc. Vždyť je jednou za čtyři roky a Marušková z Atén 2004 věděla, jak chutná olympijské stříbro.

V Londýně ale bylo všechno jinak. Po první části měla na kontě slušných 292 bodů a průběžně byla osmá. Druhá část je náročnější, ale Marušková ji umí výborně. Určitě v ní patří mezi pět nejlepších střelkyň na světě. V této sérii třiceti ran se rozhoduje o medailích i pádu. Česká pistolářka ji nezvládla tak, jak umí, a přidala jen 290 bodů. Celkový součet 582 bodů nestačil o jediný bod ani na rozstřel o finále. Další olympijský sen byl v prachu.

„Jsem zklamaná, ale beru to tak, že jsem měla smůlu. Když jsem viděla na monitoru některé svoje rány, chyběly desetinky k lepšímu výsledku, a to rozhodlo. Soupeřky to štěstí měly, já ne. Když jsem pak v závěru viděla, že mi chybějí bodíky, znervóznila jsem. Střílela jsem hodně rychle a strhávala doleva. Nedokázala jsem

1/ Jan Sychra
2/ David Kostecký
3/ Lenka Marušková

Výsledky olympijského závodu:

29. 7. 13:11

Střelba, 10 m vzduchová pistole (ženy)

1. W. Kuo: 488,1 b. (Čína)
2. C. Gobervilleová: 486,6 b. (Francie)
3. O. Kostěvičová: 486,6 b. (Ukrajina)
8. **L. Marušková: 482,6 b.** (Česká republika)

31. 7. 15:55 **Střelba, skeet (muži)**

1. V. Hancock: 148 b. (Spojené státy)
2. A. Golding: 146 b. (Dánsko)
3. N. Al-Attiya: 144 b. (Katar)
6. **J. Sychra: 143 b.** (Česká republika)

1. 8. 17:26 **Střelba, 25 m pistole (ženy)**

1. J. Kim: 792,4 b. (Korejská republika)
2. Y. Chen: 791,4 b. (Čína)
3. O. Kostěvičová: 788,6 b. (Ukrajina)
13. **L. Marušková: 582 b.** (Česká republika)

6. 8. 18:07 **Střelba, trap (muži)**

1. G. Černogoraz: 146 b. (Chorvatsko)
2. M. Fabbrizi: 146 b. (Itálie)
3. F. Aldeehani: 145 b. (Kuvajt)
14. **D. Kostecký: 120 b.** (Česká republika)

tomu zabránit,“ přiznala po závodě. Ze zlata se radovala Korejka Jagmi Kim.

Stane se, ale čtyři roky přišly svým způsobem vněv. Možná by nejlepší české pistolářce pomohlo, kdyby se tréninkově plně odevdala do péče zkušených trenérů plzeňské Dukly a státního Břetislava Putny. Jediným předpokladem pro funkci osobního trenéra je pro Davida Marušku pouze fakt, že je manžel... A to je pro olympijské medaile hodně malý předpoklad.

Dva prokletí holuby

Třiačtyřicetiletý skeetař Jan Sychra letos všechno absolutně podřídil olympiádě. Ze svých čtvrtých her si chtěl konečně přivést medaili a navázat na zlato Josefa Panáčka z roku 1976 a stříbro Petra Mála ze Sydney 2000. K tomu přání chyběl jen krůček. Jenže v brokové střelbě bolí každá ztráta ještě víc než v kulové.

V pondělí 30. července začal dvěma třiačtyřicetiletými. To jsou hodně bolestivé ztráty. Jenže pozadí střelnice tvořila hnusná zelená zeď a skeetaři přes ni viděli i domy za ní. Mnozí se s tím vyrovnávali hodně těžko. „Bylo to nepříjemné, ale pro všechny stejné. Na to se vymlouvat nebudu. Důležitá byla závěrečná pětadvacítka, která mě udržela ve hře,“ ohlédl se za prvním dnem Sychra.

V ten druhý udělal sice v první poloze jednu chybu, ale druhou udržel čistou a jako šestý postoupil do finále se 120 body. Tři body mu chyběly na Vincenta Hancocka z USA, třiačtyřicetiletý zářez skeetař obhájoval zlato z Pekingu a v Londýně to dokázal. Ve finále Sychra

minul sedmý a desátý terč. A přesně tyhle dva mu pak chyběly k placce. „Jsem zklamaný, moc jsem chtěl medaili a myslím si, že jsem na ni měl. Bohužel to nevyšlo. Ale šesté místo na planetě je také pěkné,“ říká trochu rozpačitě po závodě. I když ho od vítěze dělí dvacet let, brokaři zrají dlouho, a Rio de Janeiro zase není tak daleko.

Nemáš medaili, jsi bezejmenný

Ještě víc zklamaný byl David Kostecký. V trapu obhájoval olympijské zlato. V neděli 5. srpna začal dvěma čtyřiačtyřicetiletými, pak přidal čistou položku a byl na tom hodně dobře. O den později zbývalo padesát kvalifikačních ran a další pětadvacítka Kosteckého doslova vystřelila do finálové šestky. Potřeboval ji ale potvrdit čtyřiačtyřicetiletou, udělal však o dvě chyby víc a se 120 terči skončil třináctý. Ve vyrovnaném světovém rekordu 125 bodů prošel do finále dvojnásobný olympijský vítěz Australan Michael Diamond. Málokdo pochyboval, že by mohl zůstat bez medaile. Stalo se, udělal pět chyb. Zlato pak v rozstřelu vybojoval Chorvat Giovanni Černogoraz v duelu s Italem Massimem Fabbrizim.

„Taková je broková střelba, těch 120 není propadák, ale závěr kvalifikace mi prostě nevyšel podle mých představ. Pohořely tu i větší hvězdy, ale na to se nebudu vymlouvat. Víím, že se ode mne čekalo víc. A uvědomuji si, že když nemáš na olympiádě medaili, jsi bezejmenný, nikoho nezajímáš,“ povzdechl si sedmatřicetiletý královéhradecký střelec. |

Hilgertové krásná brambora a smutek Volfíků

Vodní slalomáři Dukly zůstali tentokrát na olympijském kanálu Lee Walley bez medaile. Jejich pocity byly ale zcela opačné. Zatímco kajakářka Štěpánka Hilgertová vybojovala na svých šestých hrách čtvrté místo, tedy po zlatech z Atlanty 1996 a Sydney 2000 třetí nejlepší umístění, deblkanoisté Jaroslav Volf s Ondřejem Štěpánkem neprošli do finále. O postup je připravil jeden dotek kloubu ukazováčku a tím pádem dvousekundová penalizace. Čest českých vodních slalomářů zachránil stříbrem kajakář Vavřinec Hradilek.

V kvalifikaci 30. července si jako hlavní cíl kladla čtyřiačtyřicetiletá Hilgertová postup do semifinále. Nástrahami branek projela velmi zkušeně a postoupila pátým nejlepším časem. „Moje první jízda byla až moc na jistotu, ale neměla jsem na trati větší problém,“ říká spokojeně, ale přiznala: „První záběry byly nervózní. To je pochopitelné, nakonec jsem zvládla kvalifikaci v klidu, i když jsem si představovala druhou jízdu lépe.“

Také Volfíci, obhajující stříbro z Peking a vlastníci bronz z Atén, byli spokojeni. „Postoupili jsme jako osmí, ale to není rozhodující. Nám šlo jen o to, projít dál. Nic dalšího nebylo podstatné,“ zhodnotil situaci Jaroslav Volf.

Kousíček od snu

Semifinále zajela Štěpánka Hilgertová čistě, ale na svůj vkus prý pomalu. „Hodně jsem

ztratila v prostřední části, dalo se to zajat rychleji. Semifinále mě stálo ale dost sil, moc jsem si přála postoupit v téhle báječné atmosféře do finále,“ přiznala.

Do boje o medaile tak vyjela jako druhá a její čas 109,16 svítil na nejvyšším místě, zajela čistě, ale netvářila se moc optimisticky. „Věděla jsem, že na startu jsou velmi kvalitní závodnice. Možná tam někde v koutku byl sen, ale reálně jsem nevěřila, že se mezi třemi nejlepšími udržím,“ přiznala.

Jako první ji překonala Francouzka Ferová, kterou už nikdo nepřekonal. Vzápětí byla rychlejší i Australanka Foxová. „Je to neskutečné, s její maminkou jsem bojovala na olympiádě v Atlantě. Medailový sen české královny divoké vody zničila Španělka Chourrautová. „Je to zvláštní pocit. Na jednu stranu radost, před závodem bych tohle brala jako velmi dobrou variantu. Teď přeci jenom cítím trochu zklamání, ale ty hezké pocity přeci jenom převažují,“ snažila se o úsměv Štěpánka Hilgertová.

Prokletý ukazováček...

Jaroslav Volf s Ondřejem Štěpánkem šli do semifinále s jasným cílem postoupit do bojů o medaile. Tajně snili o tom, že by se k bronzu a stříbru slušelo přidat ten nejcennější kov, aby vzestupná cesta skončila na samém vrcholu. Slovenští bratři Hochschornerovi si byli příliš jisti dalším zlatem. Dvě domácí dvojice mohly ve velkém očekávání chybovat. Váš znáte ono pořekadlo, že když se dva perou, třetí se směje. Jenže stejné myšlenky měly i další dvojice na deblkanoích. V první řadě bylo třeba postoupit do finále.

Start Volfíků byl v pohodě, jenže přišla pátá branka a Volfův štouch kloubem ukazováčku.

Dvousekundová penalizace! Přestože dřeli až do konce a vyvarovali se dalších zaváhání, nakonec jim do finále chybělo 1,44 sekundy. Celkově skončili sedmí, a jak přiznali, cítili největší zklamání v kariéře.

„Beru to na sebe. Moje chyba. Nechal jsem tam ruku, trefil jsem branku kloubem ukazováčku. Možná chyběl centimetr,“ litoval Jaroslav Volf. Těžko se mu hledala slova. „Když si to promítnu v hlavě... Stačilo tak maličko, na postup jsme jasně měli,“ dodal sklesle.

„Stačilo to opravdu nějak sjet. Mezi čtvrtou a pátou brankou není moc místa. Musíte se svézt po válci. Tam jsme udělali chybu. Měli jsme loď otočit o trochu později. To ale vím teď, když už je to k ničemu. Na rozhodnutí máte setiny sekundy... Strašně mě to štve, nikdo si neumí představit jak. Na jiném závodě bych byl chvíli našťvaný a přešlo by to. Jenže olympiáda se jede jednou za čtyři roky. Nemáte šanci to neopravit dřív. Tohle budu mít v hlavě ještě dlouho,“ zlobil se Volf sám na sebe.

Ondřej Štěpánek byl také skleslý, ale že by se zlobil na parťáka, to odmítl. „V lodi jsme dva, mám na tom také svůj podíl. Pochopitelně že zklamání je obrovské. Chtěli jsme postoupit minimálně do finále a tam se o tu placku porvat. Šance byly reálné a stát se mohlo cokoliv. Když nemáte velké sny a cíle, nikdy nic velkého nevyhrajete. Jenže všechno skončilo hrozně brzy. Čtyři roky jsou v trapu. Mrzí to i kvůli lidem kolem nás, věřili nám, pomáhali, zklamali jsme i je,“ dodal Ondřej Štěpánek.

Volfíci tedy skončili sedmí, a zatímco jim bylo skoro do breku, Britové byli na nohou. Baillie se Stottem vyhráli před Florencem s Hounslowem. Nejčennější medaile zůstaly doma. Slavní Hochschornerovci skončili třetí. Králové padli. A nutno přiznat, že to nesli velice těžce. Vůbec si nepřipouštěli, že by v Londýně nevyhráli.]

1

2

Výsledky olympijského závodu:

2. 8. 16:51 Kanoistika – slalom C2 (muži)

1. 106,41 s (Velká Británie) Baillie, Stott
2. +0,36 s (Velká Británie) Florence, Hounslow
3. +1,87 s (Slovensko) Hochschorner, Hochschorner
7. 112,22 s (Česká republika) J. Volf, O. Štěpánek

2. 8. 17:40 Kanoistika – slalom K1 (ženy)

1. E. Ferová: 105,90 s (Francie)
2. J. Foxová: +0,61 s (Austrálie)
3. M. Chourrautová: +0,97 s (Španělsko)
5. Hilgertová: 109,16 s (Česká republika)

3

4

- 1/ Ondřej Štěpánek a Jaroslav Volf
- 2/ Ondřej Štěpánek, Štěpánka Hilgertová a Jaroslav Volf
- 3/ Dvě české posádky C2 čekají na výsledky
- 4/ Štěpánka Hilgertová

Text: Karel Felt
Foto: Eduard Erben a Ivana Roháčková

Bronz čtyřkajaku měl pro Štěrba cenu zlata

Do olympiády zbývaly už jen dny, pár desítek hodin. Český čtyřkajak, složený z dukláků, byl připraven jet ve složení Daniel Havel, Josef Dostál, Pavel Davídek a Lukáš Trefil. Nejzkušenější borec z kvarteta Jan Štěrba vedl ještě boj o svoje očistění a start na hrách. Nesmířil se s nařčením z dopingu. Bojoval doslova do posledního okamžiku. Davídek byl připraven z lodi vystoupit. Štěrba vyhrál a nakonec pomohl čtyřkajaku k bronzové medaili. „Pro mne to byly nejhorší a pak nejkrásnější dny v životě. Ten bronz má cenu zlata,“ říkal rozesmátý Jan Štěrba.

Vítej zpátky

Všechno začalo v květnu po olympijské kvalifikaci v Poznani. Štěrba měl pozitivní dopingový test a dostal šestiměsíční trest. Vzorky českého kajakáře ukázaly přítomnost stimulantu beta-metylfenyletylamin. Obsažen je v některých potravinových doplncích, na seznamu zakázaných látek není, ale nesmí se užít v den závodu, což Štěrba nevěděl.

„Nemohl jsem se s tím smířit. S advokátem jsme se pustili do boje. Kdybych to vzdal, skončil bych v žumpě. Ve hře nebyl jen olympijský Londýn, ale také moje čest a o tu mi šlo především. Chtěl jsem dokázat, že nejsem podvodník,“ vzpomínal už s ulehčením Štěrba. Do startu olympiády zbývaly dva dny a do začátku rychlostních kanoistických soutěží jen jedenáct. Na slyšení před arbitrážní komisí Mezinárodní kanoistické federace v Lausanne uslyšel český kajakář: „Můžete na olympiádě startovat.“ Štěrba se před tím nemohl se čtyřkajakem

zúčastnit ani závěrečné přípravy na tuto sportovní událost.

Spustil se administrativní kolotoč, protože po uzávěrci bylo třeba získat dodatečnou akreditaci. Pořád ještě nebylo vyhráno. Navíc se federace odvolala k nejvyššímu orgánu, ale Sportovní arbitrážní soud dal kajakářům 1. srpna jen napomenutí. Bylo definitivně vyhráno.

Trenér české kanoistické reprezentace, dvojnásobný olympijský vítěz z Atlanty Martin Doktor, už čtyři dny před tím vyslovil kouzelnou větu: „Vítej zpátky.“ Věděl, že návratem svého lídra kajak získá na síle. Štěrba usedl do lodi místo Davídka. Rozhodujícím testem bylo mistrovství republiky v Račicích, na němž zajel čtyřkajakem nejrychlejší historický čas.

Fantastický finiš

V úterý 7. srpna seděl Jan Štěrba jako zádaček ve čtyřkajaku. Na kanále Eton Dorney pofukovalo. Start rozjížděky. Češi se rvali

skvěle s maďarskými favority. Ještě v polovině kilometrové trati vedli. Ve finiši ale dovedl maďarskou loď do cíle jako první trojnásobný olympijský vítěz Zoltán Kammerer, o desetinu sekundy.

Žádné zklamání ani zmatek. Týž den se jelo i semifinále a v něm Češi, držitelé historicky druhého nejrychlejšího času v této disciplíně, dojeli s přehledem třetí za Australany a Němci. „První úkol jsme splnili, ve čtvrtek přijde ten nedůležitější. Boj o medaile. Věřím, že na ni máme,“ svěřoval se Jan Štěrba po semifinále.

Start čtvrtého finále 9. srpna vypadal hodně nepovedeně. Na prvním mezičase po 250 metrech byl český kajak poslední. Ale pak jako by Štěrba na zádi zapnul motor. Češi letěli vpřed. Předjeli Rumuny, Rusy, Dány, Němce. V dramatickém finiši se posunuli i před Slováky. Svým zdrcujícím tempem je doslova zničili, takže se před ně dostali i Němci, ale na český čtyřkajak už nestačili. Cílem jako první prolétli Australané před Maďary, bronz získala česká loď ve složení Daniel Havel, Lukáš Trefil, Josef Dostál a Jan Štěrba.

„Je to fantastický pocit. Satisfakce po tom všem, čím jsem si letos prošel. Přiznám se, že jsem trochu myslel i na zlato, ale tahle bronzová půlkilogramová placička pro mne má svým způsobem stejnou hodnotu,“ oddechl si v cíli Jan Štěrba. „Trochu nám na startu ujeli, ale věděl jsem, že máme silný finiš a ten nám vyšel,“ přidal se háček Daniel Havel.

„Start nám vyšel, i když jsme byli chvíli opticky poslední, ale měli jsme situaci pod kontrolou. Věřil jsem, že na medaili dosáhneme,“ přiznal Lukáš Trefil. Josef Dostál zajel podle vlastních slov svůj největší závod v kariéře, i když... „Bál jsem se, abych to tempo vydržel. Od začátku jsem jel nadoraz. Když jsem

pak z cíle uslyšel to fantastické fandění, jako by mi někdo vlil do těla nové síly. Viděl jsem, že před poslední dvoustovkou ještě nejsme na medailové pozici, ale dokázali jsme ještě zrychlit a ta vysněná placka je naše,“ liboval si.

Pátí trochu s rozpaky

Deblkanoisté Jaroslav Radoň s Filipem Dvořákem závodili ve stejný den jako čtyřkajak, ale tak trochu v jeho stínu. V rozjíždce skončili čtvrtí, když jim ujeli Němci, kteří získali jako jediní přímý postup do finále. Češi pak v závěru viditelně šetřili síly. V semifinále pak dojeli druhí za čínskou dvojicí Mao-sing Chuang – Čchiang Li. „Chtěli jsme je porazit, protože výsledek semifinále má vliv na rozdělení drah pro finále. Základní cíl jsme ale splnili,“ konstatoval Jaroslav Radoň.

Také česká deblkanoé začala pomaleji a po čtvrtině závodu byla poslední, tedy osmá. Postupně se dostala přes Čiňany,

Rumuny a Kubánce, ale dál už ne. Cílem projela jako pátá, když cíl jako první zdolali Němci Kretschmer s Kuschelou. Českou dvojici nakonec dělila od bronzu více než sekunda. „Jsem zklamaný, mysleli jsme na víc. Medaile ale visela hodně vysoko,“ přiznal Filip Dvořák.

Text: Karel Felt
Foto: Eduard Erben a Ivana Roháčková

Výsledky olympijského závodu:

9. 8. 10:42 Kanoistika rychlostní, 1 000 m C2 (muži)
1. 3:33,804 (Německo)
2. 3:35,206 (Bělorusko)
3. 3:36,414 (Ruská federace)
5. 3:37:601 (Česká republika) J. Radoň, F. Dvořák

9. 8. 10:55 Kanoistika rychlostní, 1 000 m K4 (muži)
1. 2:55,085 (Austrálie)
2. 2:55,699 (Maďarsko)
3. 2:55,850 (Česká republika) D. Havel, L. Trefil, J. Dostál, J. Štěrba

Špotáková zůstává na trůnu

Znovu zlatá! Stejně jako před čtyřmi lety v Pekingu ovládla olympijskou soutěž oštěpařek Barbora Špotáková, jen cesta za oběma triumfy byla zcela odlišná. Zatímco v Číně to bylo drama do posledního pokusu soutěže, v Londýně si světová rekordmanka došla pro vítězství s nevídanou suverenitou.

Na Olympijském stadiónu jí rozhodčí změřili čtyři pokusy a každý z nich by stačil na vítězství. Nejdále hodila ve čtvrté sérii, kdy oštěp dopadl 69,55 metru za odhodovou čáru, Němky Christina Obergföllová s Lindou Stahlovou bojovaly o stříbro s více než čtyřmetrovým odstupem. A tradiční Špotákové rivalka Maria Abakumovová? Ta finále vůbec nevládla, v slzách opouštěla stadión už po třech sériích.

„Poslední krůček už mi přišel celkem jednoduchý, nejtěžší byl ten půlrok, kdy se olympiáda blížila,“ přiznávala jednatřicetiletá Špotáková. Pod dohledem svého přítele Lukáše, rodičů i skupiny fanoušků „Bára Ultras“ nenechala nikoho na pochybách o své suverenitě. „Oproti kvalifikaci jsem ve finále házela špatně, páčila jsem to hrozným způsobem. Ale měla jsem nejdíc energie, ostatní soupeřky mi přišly buď odevzdané, nebo naopak přemotivované,“ zhodnotila finálový závod.

Dvoje hry po sobě vyhrála jako teprve druhá oštěpařka historie po Němce Ruth Fuchsově, která se ale později přiznala k užívání dopingu. Terminologií Usaina Bolta je tedy teď Špotáková sportovní legendou. „Je pravda, že v oštěpu je to něco výjimečného, ale já se jako legenda necítím, to bych musela dokázat ještě víc,“ skromně odmítala toto označení a nevyklučovala, že se za čtyři roky v Rio de Janeiru pokusí napodobit svého trenéra Jana Železného a dosáhnout na vítězný hatrick.

Veselý neměl svůj den

Čeští fanoušci po triumfu Špotákové snili o vítězném oštěpařském double, ke kterému měl skvělou sezonou nakročeno Vítězslav Veselý. Roli favorita potvrdil parádním kvalifikačním hodem dlouhým 88,34 m, kterým se dostal do čela světových tabulek.

Ale finále nebylo jeho šťastným dnem. Devětadvacetiletý oštěpař, který byl do té doby ve všech závodech sezony nejhůře druhý, se netrefil ideálně do žádného z pokusů a s výkonem 83,44 m skončil těsně pod stupni vítězů.

Podruhé za sebou, stejnou příčku totiž obsadil i před rokem na světovém šampionátu v jihokorejském Tegu. „Tam mě to čtvrté místo také mrzelo, ale tohle mnohem víc. Nevím, proč jsem té šance nevyužil,“ posmutněle krčil rameny letošní mistr Evropy.

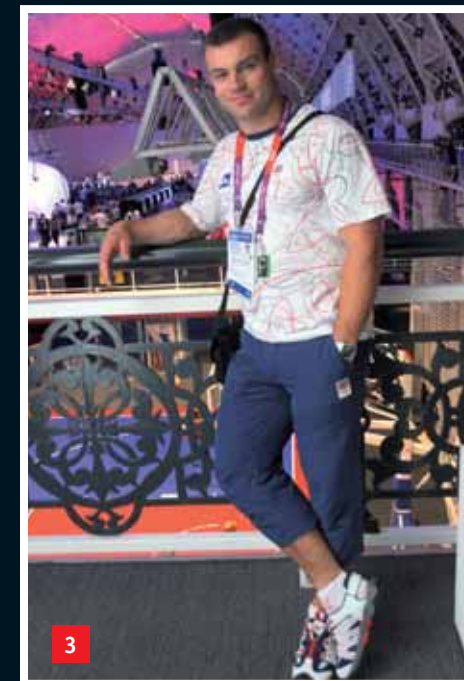
Přítom na vítězství stačilo hodit 85 metrů, tedy vzdálenost, s níž po většinu sezony Vítězslav Veselý neměl problém. „Nevymlouvám se, chyba byla ve mně. Měl jsem problémy s načasováním,“ popisoval. Cesta za vítězstvím se tak senzačně otevřela letošním juniorskému mistru světa Keshornu Walcottovi z Trinidadu a Tobaga.

1

2

3

1/ Jakub Holuša s Janem Kudličkou
2/ Pavel Maslák
3/ Lukáš Melich

Výsledky olympijského závodu:

4. 8. 21:45 Hod diskem (ženy)

1. S. Perkovičová: 69,11 m (Chorvatsko) (NR)
2. D. Pišchalniková: 67,56 m (Ruská federace)
3. Y. Li: 67,22 m (Čína)
34. V. Cechlová Pospíšilová: 55,00 m (Česká republika)

4. 8. 22:37 Skok do dálky (muži)

1. G. Rutherford: 8,31 m (Velká Británie)
2. M. Watt: 8,16 m (Austrálie)
3. W. Claye: 8,12 m (Spojené státy)
30. Š. Wagner: 7,50 m (Česká republika)

5. 8. 23:18 Hod kladivem (muži)

1. K. Pars: 80,59 m (Maďarsko)
2. P. Kozmus: 79,36 m (Slovensko) (SB)
3. K. Murofuši: 78,71 m (Japonsko) (SB)
6. L. Melich: 77,17 m (Česká republika)

6. 8. 22:43 Běh na 400 m (muži)

1. K. James: 43,94 s (Grenada) (NR)
2. L. Santos: 44,46 s (Dominikánská republika)
3. L. Gordon: 44,52 s (Trinidad a Tobago) (PB)

12. P. Maslák: 45,15 s (Česká republika) (NR)

7. 8. 22:06 Skok do výšky (muži)

1. I. Uchov: 2,38 m (Ruská federace)
2. E. Kynard: 2,33 m (Spojené státy)
3. M. Barshim: 2,29 m (Katar)
3. D. Drouin: 2,29 m (Kanada)
3. R. Grabarz: 2,29 m (Velká Británie)
21. J. Bába: 2,21 m (Česká republika)

Text: Michal Osoba
Foto: Eduard Erben a Ivana Roháčková

za své olympijské představení zaslouží velkou pochvalu. V rozběhu svůj český rekord stlačil už na 44,91 s! „Paráda, troufám si ještě na lepší čas,“ hlásil s výhledem na semifinále.

V něm šampion z Helsinek zaběhl rovněž skvělý čas 45,15 s, ale do finále nepostoupil. „Moc jsem to napálil a pak mi došly síly,“ popisoval po celkovém dvanáctém místě. Oproti plánu si jednadvacetiletý talent zaběhl i dvoustovku, na ní čas 20,67 s na semifinále těsně nestačil.

Zraněný Šebrle

Z úspěšné tréninkové skupiny Jana Železného už na Špotákovou a Veselého jejich kolegové postupem do finále nenavázali. Jarmila Klimešová zaostala o decimetr za šedesátkou a skončila čtrnáctá, daleko měli k postupové dvanáctce 25. Jakub Vadlejch (77,61 m) a 34. Petr Frydrych (75,46 m).

V kvalifikaci skončila cesta olympiádou pro letos se trápícího výškaře Jaroslava Bábu (221 cm), postupové vzdálenosti neatakoval ani dálkař Štěpán Wagner (750 cm) a na rozdíl od mistrovství Evropy se nedařilo ani nové akvizici Dukly Věře Cechlové, která v disku skončila s 55 metry až 34. Už v rozběhu se loučil i halový vicemistr světa z Istanbulu na osmistovce Jakub Holuša, ve svém běhu skončil čtvrtý a na semifinále nestačil ani čas 1:46,87.

Smutný a bez výkonu opouštěl Londýn olympijský vítěz v desetiboji z Atén Roman Šebrle. V přípravě ho potkal problém s patou, nakonec do dvoudenní soutěže nastoupil, ale bolest ho přiměla odstoupit už před startem druhé disciplíny, dárky. „Chtěl jsem bojovat do poslední chvíle, ale už to bohužel nešlo,“ vykládal Šebrle, který plánoval útočit na svůj jubilejní padesátý desetiboj se ziskem nad 8 000 bodů. |

Finále si zaskákal tyčkař Jan Kudlíčka a obsadil pěkné osmé místo výkonem 565 centimetrů. „To je super, nechal jsem za sebou spoustu špičkových jmen,“ pochvaloval si skalpy Němce Malteho Mohra či Australana Stevena Hookera, který si nezapsal žádný zdařený pokus. „Mě mrzí první skok na 575, který byl hodně těsný,“ litoval svěřenec Boleslava Patery. Medaile se rozdávaly až nad 590 centimetry.

Maslák: další rekord

Svoji životní sezonu sice vysněným postupem do finále čtvrtky Pavel Maslák nekorunoval, ale

Životní závod Melicha

Zatímco téměř neznámý oštěpař z Karibiku byl největší senzací atletických soutěží olympiády, nejpříjemnějším českým překvapením byl kladivář Lukáš Melich. Na mistrovství Evropy se mu formu potvrdit nepovedlo, ale v Londýně zazářil šestým místem za 77,17 m a daleko nebyla ani medaile. „Tohle byl diametrálně odlišný závod od Helsinek. Tady jsem měl úplně jinou hlavu, finále jsem házel bez nervů,“ svěřil se a děkoval za spolupráci psycholožce Zdeňky Sládečkové.

9. 8. 21:12 Běh na 800 m (muži)

1. D. Rudisha: 1:40,91 (Keňa) (WR)
2. N. Amos: 1:41,73 (Botswana) (NR)
3. T. Kitum: 1:42,53 (Keňa) (PB)

28. J. Holuša: 1:46,87 (Česká republika)

9. 8. 21:58 Běh na 200 m (muži)

1. U. Bolt: 19,32 s (Jamajka) (SB)
2. Y. Blake: 19,44 s (Jamajka) (SB)
3. W. Weir: 19,84 s (Jamajka) (PB)

27. P. Masák: 20,67 s (Česká republika)

9. 8. 22:46 Desetiboj (muži)

1. A. Eaton: 8 869 bodů (Spojené státy)
2. T. Hardee: 8 671 bodů (Spojené státy) (SB)
3. L. Suarez: 8 523 bodů (Kuba) (SB)

nedokončil R. Šebrle (Česká republika)

9. 8. 23:12 Hod oštěpem (ženy)

1. B. Špotáková: 69,55 m (Česká republika) (SB)

2. C. Obergföllová: 65,16 m (Německo)

3. L. Stahlová: 64,91 m (Německo) (SB)

14. J. Klimešová: 59,90 m (Česká republika) (SB)

10. 8. 22:51 Skok o tyči (muži)

1. R. Lavillenie: 5,97 m (Francie) (OR)
2. B. Otto: 5,91 m (Německo)
3. R. Holzdepp: 5,91 m (Německo) (PB)

8. J. Kudlíčka: 5,65 m (Česká republika)

11. 8. 21:27 Hod oštěpem (muži)

1. K. Walcott: 84,58 m (Trinidad a Tobago) (NR)
2. O. Pjatnica: 84,51 m (Ukrajina)
3. A. Ruuskanen: 84,12 m (Finsko)

4. V. Veselý: 83,34 m (Česká republika)

25. J. Vadlejch: 77,61 m (Česká republika)

34. P. Frydrych: 75,46 m (Česká republika)

POTĚŠENÍ i zklamání

Radost i zmar zažili na olympijských hrách dráhoví cyklisté Dukly Brno. Nad očekávání se dařilo sprinterovi Pavlu Kelemenovi, který skončil celkově desátý. Zklamáním naopak bylo vystoupení Denise Špičky, jenž vypadl hned v prvním kole, neuspěl v opravách a domů si vezl sedmácté místo.

1/ Denis Špička
2/ Petr Klimeš a Pavel Kelemen

Před dvěma lety byl ještě Pavel Kelemen bikošářem, na olympijských hrách v Londýně se ale prohněl jako dráhařský sprinter a ukázal, že si vybral správně.

„Nečekal jsem, že bych mohl skončit v top deseti,“ radoval se Kelemen. „Byla to určitě velká zkušenost. Olympiáda vlastníma očima mě překvapila. Atmosféra na velodromu byla skvělá, byla to bomba. Když Angličani začali řvát, neslyšel jsem vlastního slova.“

Kelemen začal své olympijské účinkování třináctým časem ze sedmnácti v kvalifikaci na 200 metrů. Postoupil tak mezi nejlepší šestnáctku a v prvním kole vyřazovacích jízd se utkal s Hersonem Canelonem z Venezuely. Při vjezdu do posledního kola se chytře dostal pod něj, načež soupeř prudce zpomalil a byl následně diskvalifikován.

„Venezuelan byl papírově silnější, ale říkal jsem si, že byl hratelný,“ líčí Kelemen. „Tak jsem to na něj zkusil a využil jsem chyby, co udělal. Jemu nezbylo, než mě zavřít, a byl diskvalifikovaný.“

Kelemen pak prohrál s Američanem Jimmym Watkinsem a musel do opravné jízdy, kde však v boji s Jihoafričanem Bernardem Esterhuizenem a Němcem Robertem Förstemannem

vypadl. V souboji o 9.–12. místo sice na cílové čáře prohrál s Japoncem Nakagawou, ale vybojoval solidní desátou příčku. „S Američanem mi chyběly zkušenosti, udělal jsem taktickou

Výsledky olympijského závodu:

6. 8. 19:15

Cyklistika dráhová, sprint jednotlivců (muži)

1. J. Kenny (Velká Británie)
2. G. Bauge (Francie)
3. S. Perkins (Austrálie)

10. P. Kelemen (Česká republika)

7. 8. 19:17

Cyklistika dráhová, keirin (muži)

1. C. Hoy (Velká Británie)
2. M. Levy (Německo)
3. S. van Velthooven (Nový Zéland)
3. T. Mulder (Nizozemsko)
17. D. Špička (Česká republika)

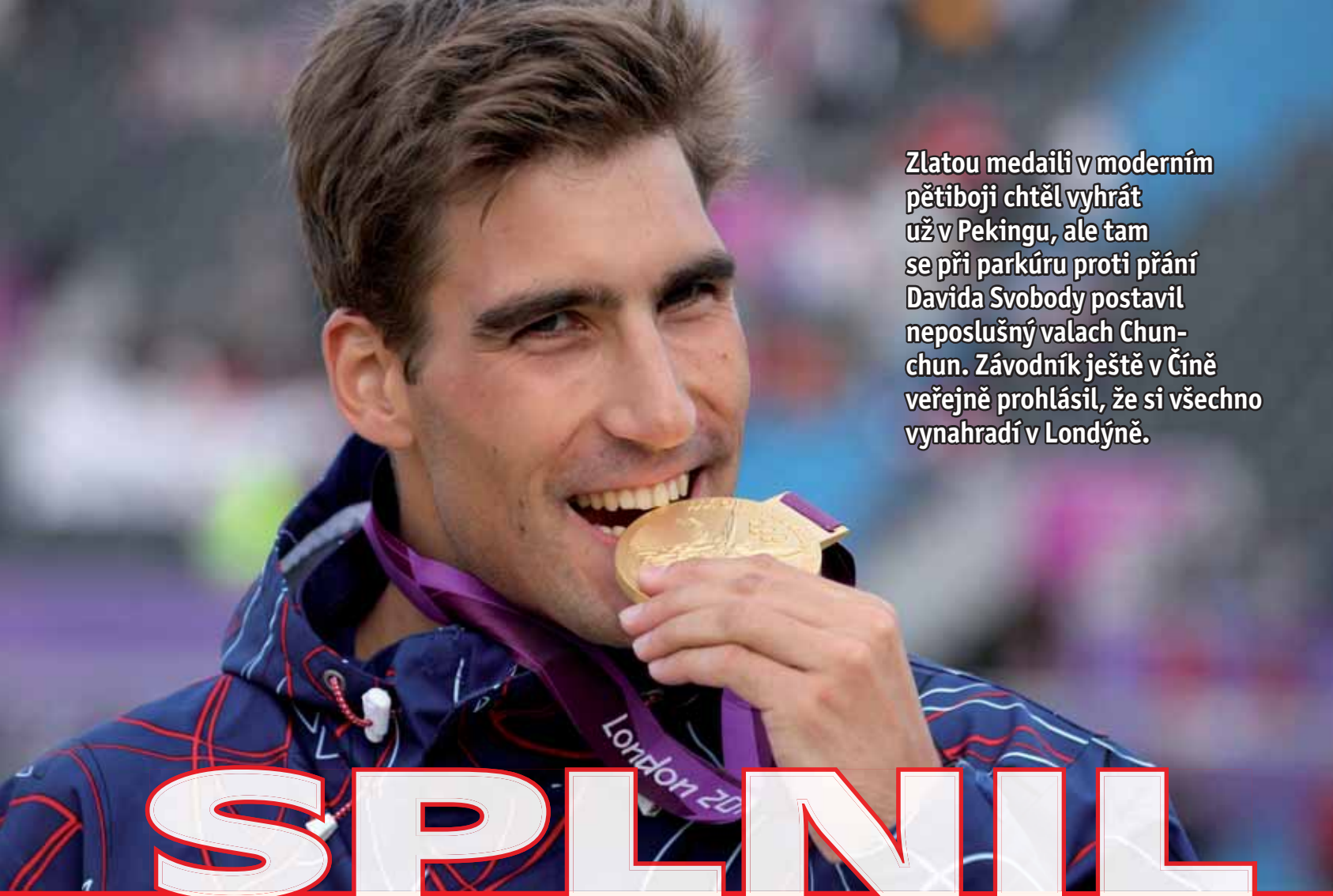
chybu. V opravách jsem narazil na hodně dobrého Němce a nevyšlo to. Z jízdy o deváté až dvanácté místo mám ale dobrý pocit,“ hodnotil Kelemen. „Určitě mám motivaci do dalšího tréninku. Budu makat dál.“

Olympijský závod se naopak příliš nevydařil třidvacetiletému Denisu Špičkovi, který v keirinu vypadl v prvním kole a nezvládl ani opravy.

„Zklamání z výkonu a výsledku Denise Špičky je obrovské,“ hodnotil Svatopluk Buchta, šéftrenér Dukly Brno, pro stránky cyklistického svazu. „Naše představy se pohybovaly někde okolo finále, nejhůře do 8. místa celkově. Na tyto splnitelné cíle měl Denis rozhodně dosáhnout. Nyní je těžko říci, co bylo příčinou jeho selhání.“

Špička se v první jízdě dlouho držel na nadějně pozici, nechal se z ní ale odstavit a z pátého místa musel do oprav. Tam po odstoupení vodíčího stroje útočil z prvního místa. Všichni soupeři ho ale předjeli a Špička skončil poslední. |

Text: Rudolf Vojtěch
Foto: ASO Dukla Brno

Zlatou medaili v moderním pětiboji chtěl vyhrát už v Pekingu, ale tam se při parkúru proti přání Davida Svobody postavil neposlušný valach Chun-chun. Závodník ještě v Číně veřejně prohlásil, že si všechno vynahradí v Londýně.

SPLNIL svou medailovou předpověď

1

2

3

4

Výsledky olympijského závodu:

11. 8. 20:15 Moderní pětiboj (muži)

1. D. Svoboda: 5 928 b. (Česká republika) šerm: 1 024 b. – olympijský rekord, plavání: 1 304, parkúr: 1 132, kombinovaný běh a střelba: 2 468
2. Z. Cao: 5 904 b. (Čína)
3. A. Marosi: 5 836 b. (Maďarsko)
15. O. Polívka: 5 928 b. (Česká republika)

12. 8. 19:22 Moderní pětiboj (ženy)

1. L. Asadauskaitėová: 5 408 b. (Litva)
2. S. Murrayová: 5 356 b. (Velká Británie)
3. Y. Marquesová: 5 340 b. (Brazílie)
22. N. Dianová: 5 928 b. (Česká republika)

- 1/ David Svoboda měl letos štěstí na koně
- 2/ Ondřej Polívka
- 3/ Svoboda s Polívka
- 4/ Natálie Dianová

Co slíbil, to učinil, i když se na Svobodu předpověď poněkud zapomnělo. Odmítá však tvrzení, že by šlo o překvapivé zlato, jak bylo někde prezentováno. „Jel jsem do Londýna vyhrát a před odjezdem to i říkal. Směřoval jsem k tomu už od Pekingu a vyšlo to,“ stojí si za svým jeden z trojice zlatých medailistů z řad Dukly Praha.

„Letos jsem měl dva hlavní úkoly. Kvalifikovat se do Londýna a tam udělat výsledek. Nesnažil jsem se proto být na jarních závodech za každou cenu hodně vepředu, protože jsem si troufl odhadnout, že se na olympiádu kvalifikuju ze světového žebříčku. To mi vyšlo, i když jsem nakonec postoupil i přímo díky výsledku na mistrovství světa,“ začal své vyprávění sedmadvacetiletý

voják, který si díky zlaté olympijské medaili vysloužil povýšení na poručíka.

„Taky jsem nechtěl být ve formě dva měsíce před olympiádou, a proto jsem třeba šerm na šampionátu zatahl. Ukázalo se, že jsem udělal dobře, protože sezona se hodnotí hlavně podle toho, jak člověk uspěje na vrcholné akci. Možná si někdo řekne, že jsem vypustil mistrovství světa, ale ono se koná stejně jako Evropa každý rok a v olympijské sezoně je potřeba síly ušetřit. Všechny letošní závody jsem pojal jako přípravu na Londýn, byly to pro mě testy,“ pokračoval.

Úvodní disciplína moderního pětiboje – šermířská soutěž – se mu vydařila. „Věděl jsem, že musím šermovat jako nejlepší závodníci,

abych s nimi neztratil kontakt. Ze začátku jsem měl bilanci 7:0 a skončil jsem s 26 výhrami a 9 porážkami, čímž jsem překonal svoje plány, protože tím jsem šerm vyhrál a vyrovnal olympijský rekord,“ pochlubil se rodák z Prahy.

Po plavání klesl na druhé místo, i když si zaplavoval osobní rekord v „krátkých plavkách“. „Bylo to s malou rezervou. Nechtěl jsem riskovat ulítí na startu a penalizaci, a tak jsem úplně nevyplýtl potenciál, na který jsem měl, a něco ušetřil hlavně na běh,“ prozradil David Svoboda svůj záměr.

Na parkúru si vylosoval mladou sedmiletou kobyliku Fellow van T, nasbíral 68 trestných bodů a vrátil se do vedení. „Bylo to po peking-ské zkušenosti dost nervózní. Uměla dobře

skákat, ale byla složitá na ježdění. Vyhovovalo jí pomalejší tempo. Při něm byla jistá, ale pak zase hrozil trest za překročení časového limitu,“ vyzoroval od soupeře, s kterým se o Fellow van T při parkúru dělil.

„Věděl jsem, že musím volit kompromis mezi rychlejším tempem a správným rytmem, aby nezačala shazovat překážky, a při tom jsme se pokud možno trefili do určeného času. Nakonec se to povedlo, protože shodila jen tři překážky a za překročení času jsem dostal akorát osm bodů. Kobylika dělala, co mohla, proto jsem se po dojezdu tak radoval,“ vykládal o rozhodujících momentech londýnského pětiboje.

Na startu kombi – běhu na tři kilometry se třemi střeleckými položkami z laserové

pistole – měl minimální náskok před Číňanem Žongrong Cao, ale cílem proběhl s náskokem první. „Na začátku to nevypadalo tak jasně jako v průběhu závodu, protože existovala možnost, že se na nás někdo dotáhne zezadu. Bylo to napínavé a doufal jsem, že udržím medaili, ale vývoj pak ukázal, že jsme byli rychlejší a přesnější a rozhodne se mezi námi. Díky tomu jsem se mohl víc soustředit na střelbu, abych v ní nevyrobil moc chyb,“ popsal situaci Svoboda.

„Za Číňanem jsem ve střelbě malinko zaostával a při běhu ho doháněl. Věděl jsem, že bude lepší, protože patří k elitním střelcům, já si ale zase věřil v běh. Takže šlo o to zůstat s ním v kontaktu až do poslední položky. Když jsem

po závěrečné střelbě vybíhal a viděl, že je přede mnou asi o čtyři vteřiny, věděl jsem, že vyhraju. Jeho navíc rychlé tempo utavilo. Byl jsem první v cíli, ale ještě ani teď mi pořádně nedošlo, že jsem olympijský vítěz,“ dodal student Fakulty tělesné výchovy a sportu, který v minulých dnech uzavíral bakalářský program.

Druhý český zástupce Ondřej Polívka dopltil na dlouhodobě zranění pravého zápěstí, které ho limitovalo hlavně v šermu. Před poslední disciplínou se posunul na průběžné 24. místo se ztrátou 77 sekund na Svobodu. Po skvěle zvládnuté kombinaci nakonec skončil patnáctý. Jeho přítelkyně Natálie Dianová nezačala špatně, ale po nezdarech ve druhé části došla na 22. příčce.]

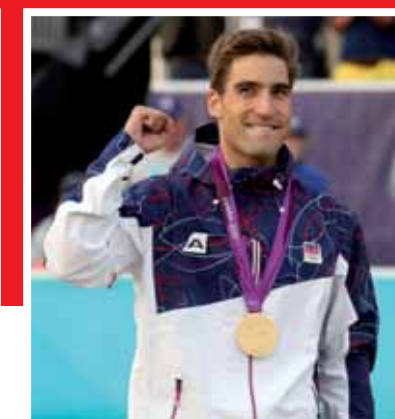
5

6

7

5 a 6/ Z olympijského závodu
7/ Vítězný finiš Davida Svobody

Text: Milan Novotný
Foto: Eduard Erben a Ivana Roháčková

Pro zlato s holínkami

letní olympijské hry

Bylo to drama, jaké vstoupí do dějin. Biker Jaroslav Kulhavý se celý závod přetahoval se Švýcarem Ninem Schurterem, svým největším soupeřem, aby se rozhodlo až v posledním kole. V technických částech v kamenné zahradě se zdálo, že má Schurter převahu, Kulhavý ale vředy drobnou ztrátu dohnal a na posledním kopečku před cílem byl první.

„Až tady v tom stoupání, kdy jsem přijel do zatáčky a už jsem věděl, že jedu vnitřkem, jsem věděl, že vyhraju,“ komentoval Kulhavý finiš těsně po dojezdu. „Nino jel na venkovní straně a viděl jsem, že je poblíž, což jsme ale byli ostatně oba...“

Neuvěřitelný soubor poznal svého vítěze. Jaroslav Kulhavý byl v cíli o desetinu sekundy dřív, slezl z kola a zhroutil se na prašnou zem. Byl ale olympijský vítěz. Triumf si však musel tvrdě vybojovat nejen proti Švýcarovi Schurterovi, ale také proti Italovi Marku Aureliu Fontanovi, který s dvojicí bojoval do posledního kola, než ho ze hry o zlato vyřadila prasklá sedlovka.

„Dochází mi to postupně,“ líčil Kulhavý. „Ty emoce mají pomalý náběh. Chtěl jsem rozhodnout už dřív. Ale Fontana za to v serpentínách vzal, trochu nás natáhl a chytl jsem ztrátu. Potom jsem to zkusil v posledním kopci, ale nahoře jsem měl mlhu. Byla to poslední šance, jak se dostat na první místo. Takticky jsem to zvládl. Vyvezl jsem se za ním a měl jsem větší rychlost.“

Kulhavý tak skvělým olympijským závodem završil obtížnou sezonu, v které navazoval

na suverénní rok 2011. V něm vyhrál mistrovství světa i celkové pořadí Světového poháru a v anketě Sportovec roku skončil na druhém místě za vítězkou tenisového Wimbledonu Petrou Kvitovou.

Kulhavý vstoupil do sezony Světového poháru pátým místem v jihoafrickém Pietermaritzburgu. V dalším závodě v belgickém Houffalize ho žaludeční potíže i defekt srazily až na dvanáctou příčku. Doma v Novém Městě na Moravě pak dojel druhý, těsně za Schurterem. Třetí skončil taky v závodě SP v kanadském Mont Sainte Anne.

Na ME v Moskvě ale dojel pátý a v posledním předolympijském závodě SP v americkém Windhamu musel po zdravotních potížích před závodem předčasně skončit. Smůla navíc pokračovala i na mistrovství republiky v Peci pod Sněžkou, kde skončil Kulhavý těsně před olympiádou po defektu sedmý.

„Jára je geniální,“ radoval se v cíli olympijského závodu Kulhavého trenér Viktor Zapletal. „Nepočítali jsme, že by mohla nastat varianta defektová a různé vnější vlivy. Ale vím, jak na tom je v rozjždění, je to ten nejvyšší level. Takže jsme zůstávali klidní. I on sám byl klidný. Věřil, že půjde na stupně vítězů, protože měl v batohu zabalené holíčky, bundu a věřil, že půjde na vyhlášení. Já jsem se tam podíval a říkal si: No, tak to on vyhraje.“

Sám Kulhavý připustil, že si nástupové holíčky přibalil do batohu proto, že byl navzdory předchozím problémům během sezony přesvědčený o úspěchu.

Modré holíčky, kterými česká olympijská výprava překvapila svět při slavnostním zahájení, hrály svou roli i při poslední medailové disciplíně národního týmu na olympiádě v Londýně. Biker Jaroslav Kulhavý, kterého podporuje Dukla, v nezapomenutelném finiši proti švýcarskému rivalovi Ninovi Schurterovi vybojoval zlato. A pro medaili si šel v holíčkách, které měl připravené v batohu.

„Věřil jsem si. Takhle jsem to plánoval,“ líčil Kulhavý.

Olympijského šampiona před závodem mimo jiné povzbudila esemeska od legendární gymnastky Věry Čáslavské, která se s Kulhavým osobně potkala šest týdnů před závodem díky dvojrozhovoru pro deník Sport. Čáslavská tehdy cyklistovi slíbila, že mu bude fandit z nejtěžšího místa na trati.

„Milý Jaroslave, dobré ráno! Říká se – to nejlepší na konec. Dnes sice nebudete slavit JARO, ale olympijské vítězství. Víím to jistě, protože jsem čarodějka,“ napsala Čáslavská. „A také to víím proto, že budu stát na posledním kopci před cílem a budu Vám posílat pozitivní energii, jak jsem Vám před měsícem slíbila. Tak vítr do plachet a hodně síly! Vaše VĚRA 68.“

V závěsu za Kulhavým si své olympijské závody užili také další dva dukláčtí bikeři. Jan

Škarnitzl skončil dvanáctý, Ondřej Cink čtrnáctý a oba v posledních metrech slavili s fanoušky zlato svého týmového kolegy.

„Velká spokojenost. Trochu mě tam mrzí ta desítka, chyběl kousek. Ve druhém kole jsem v rychlé zatáčce spadl, dneska ale chybovalo strašně moc lidí,“ líčil Škarnitzl. „Jsem rád, jak to dopadlo. Jarda vyhrál, fanoušci řvali a povzbuzovali nás. A jak v posledním kole komentovali soubor Nino versus Jarda, tak jsme půl kola před koncem zdravili lidi.“

Teprve jednadvacetiletý Ondřej Cink potěšil čtrnáctým místem. Na trati se krátce potkal se Škarnitzlem, který zrovna zahajoval svoji stíhací jízdu předních pozic. Tempo nevydržel, v té chvíli ale bylo jasné, že mu první patnáctka neunikne.

„Před závodem by pro mě bylo super skončit do dvacítky, patnáctka byl sen. Jsem strašně šťastný, že se to povedlo,“ radoval se Cink. „Na startu jsem se vyhnul pádu a jelo se mi dobře. Honza nás dojel, nastoupil. Půlku kola jsem jel s ním, pak mi odjel. Já jsem věděl, že jedu do patnáctky. V posledním kole jsem neměl moc sil, ale to bylo jedno. V posledním sjezdu jsem věděl, že Jarda vyhrál.“

Výsledky olympijského závodu:

12. 8. 15:59 Horská kola Cross-country (muži)
1. J. Kulhavý: 1:29:07 (Česká republika)
2. N. Schurter: 1:29:08 (Švýcarsko)
3. M. Fontana: 1:29:32 (Itálie)
12. J. Škarnitzl: 1:31:48 (Česká republika)
14. O. Cink: 1:32:16 (Česká republika)

Text: Rudolf Vojtěch
Foto: Eduard Erben a Ivana Roháčková

ČESKÝ DŮM otevřen VŠEM!

Od 27. července do 12. srpna, tedy po celou dobu olympijských her, byl otevřený v londýnském Islingtonu Český dům. Poprvé v historii byl přístupný nejen organizátorům a sportovcům, ale i fanouškům. A právě oni vytvořili z Českého domu jedno z nejnavštěvovanějších a nejoblíbenějších míst v Londýně během letní olympiády. O vše se staral organizační tým a více než 80 dobrovolníků.

David Černý

Celkem 78 700 příznivců zde denně sledovalo sportovní přenosy ze všech olympijských disciplín na dvou desítkách velkoplošných obrazovek – největší z nich měřila 175 m². A právě díky početné fanouškovské základně, která pro všechny české sportovce – a nejen medailisty – vytvořila vždy bouřlivé přivítání, se z Českého domu stalo místo s nezapomenutelnou atmosférou. Místo, kde se na pódiu střídaly sportovní hvězdy s těmi hudebními. Poslední akcí, kterou sledovalo 3 500 návštěvníků, byla velkoplošná projekce závodu mužů horských kol, který skončil zlatým triumfem Jaroslava Kulhavého.

Poprvé v historii zde sídlilo studio České televize. Návštěvníci tak na vlastní oči sledovali v akci tvrdou, mnohahodinovou práci televizních reportérů.

Každý večer v prostoru VIP probíhalo tzv. „díkůvzdání“, poděkování všem úspěšným českým sportovcům – medailistům a těm, kdo se umístili do 8. místa.

Historie Českých domů začala v roce 1992 – tehdy na hrách v Barceloně jej instalovala jako první ze všech ještě společná československá výprava. Toto zázemí však sloužilo do Londýna 2012 především VIP hostům a závodníkům,

nikoliv fanouškům. „Když se hry konaly v Pekingu nebo Vancouveru a nebylo tam tolik krajanů, nedávalo ani smysl, abychom tam měli otevřený dům pro veřejnost. Londýn však k tomuto kroku přímo vybízel, neboť zde žije početná česká komunita a Českému olympijskému výboru se podařilo získat hodně vstupenek,“ říká Jiří Kejval, místopředseda ČOV.

Český dům v Londýně byl otevřen v den zahájení her úderem pravého poledne za účasti prezidenta České republiky Václava Klause. Součástí byl bohatý doprovodný program, v němž vystoupilo několik českých umělců, například sopránistka Markéta Mátllová, hudební skupiny Charlie Straight a Toxique i tanečníci, po celou dobu byla zde nainstalována výstava sportovních obrazů Michaela Rittsteina. Vše završila unikátní laserová show.

Před budovou začal „dělat kliky a hekat“ červený double-decker, úžasné lákadlo pro všechny kolemjdoucí, další z originálních instalací výtvarníka Davida Černého. V průběhu her zvládl 20 000 kliků a jeho snímky obletěly celý svět.

Rekordní návštěvní den byl 4. srpna (závod Miroslavy Knapkové), kdy přišlo 6 700 návštěvníků. Na pódiu se vystříдалo 150 hostů, mezi

nejvýznamnější osobnosti patřili např. Sebastian Coe, Sergej Bubka, Lasse Viren, Wilson Kipketer, Colin Jackson, Hicham El Guerrouj, Matt Emmons, Jorge Garbajosa, Jaromír Jágr, Petr Čech, Tomáš Rosický a všichni medailisté a semifinalisté české olympijské reprezentace. Každý se pak podepsal na Zeď slávy. Český olympijský výbor se rozhodl tento sportovní památník se 150 podpisy v průběhu letošního roku vydražit a prostředky věnovat na charitativní účely.

V Českém domě se ale také jedlo a pilo, hlavně české pivo. Snědlo se 6 200 kousků štrúdlu, 4 800 knedlíků, 1 800 porcí bramborové polévky, 1 300 guláše a 3 100 svíčkové a vytočilo se 72 000 piv plzeňského!

Český dům byl právem vyhlášen nejlepším národním olympijským domem v Londýně! Ukázal se nejen jako úspěšný olympijský reprezentant, ale také jako nesmírně populární, kreativní a efektivní nástroj prezentace České republiky. Jeho brány se 12. srpna v Londýně zavřely a těší se na fanoušky v zasněžené Soči a sluněném Rio de Janeiro. |

Text: Ivana Roháčková
Foto: Ivana Roháčková a Eduard Erben

Barbora Špotáková

Devadesátiletá KRÁLOVNA

Je to k nevíře, ale je to tak. Oštěpařka Dana Zátopková slaví 19. září své 90. narozeniny. Ve své slavné kariéře si přivezla zlatou a stříbrnou olympijskou medaili, dvakrát se stala mistryní starého kontinentu, vytvořila jeden světový, tři evropské a sedmáct československých rekordů. Po skončení oslnivé sportovní kariéry byla ústřední trenérkou, s manželem Emilem se účastnila bezpočtu různých besed po celém světě, získala řadu ocenění od Světové atletické federace i Mezinárodního olympijského výboru a dodnes působí v předsednictvu Klubu českých olympioniků. S gratulací k významnému životnímu jubileu a s přáním pevného zdraví do dalších let jsme si s ní připomněli aspoň to nejzajímavější z jejího sportovního života.

K oštěpu se dostala náhodou

Dana byla od přírody sportovní talent. Začínala s rytmikou, bavil ji tenis a za války skončila u házené. „S celkem Slovácké Slavie jsem to dokonce dotáhla až k titulu mistryně republiky. K oštěpu jsem se dostala zcela náhodou až na vysoké škole. Kamarádka potřebovala pro zápočet soupeřku na oštěp, tak jsem jí vyhověla a poslala ho na hranici 34 metrů. Tehdy to byl senzační výkon a velké divení. Hned mě „zlanail“ Vysokoškolský sport Brno, za týden už jsem jela na mistrovství republiky a světe div se – já jsem ho vyhrála,“ vrací se ke svým oštěpařským začátkům.

V roce 1948 byla povolána do reprezentace, splnila olympijský limit 40 metrů a ještě pod dívčím jménem Ingrová se vydala do Londýna, kde skončila na sedmém místě... V té době už byla s Emilem ve velice hezkém vztahu, který byl brzy po návratu domů zpečetěn svatbou. „Pro mě nezapomenutelnou příhodou zůstala Emilova návštěva dívčí olympijské vesnice v Londýně, která byla na druhém konci britské metropole, kam se přišel pochlubit se svojí první zlatou olympijskou medailí. Při jejím prohlášení někomu upadla a skončila v bazénku. A tak se Emil svlékl do trenýrek a skočil do vody, aby vzácný kov zachránil. Pokud jde o předsvatební období, tak nejdřív paní Zátopková začala pátrat, kdo z nás dvou je vlastně starší, protože oba jsme se narodili ve stejný den. Moje maminka jí prozradila, že to bylo v sedm hodin ráno, což moji nastávající tchyni

uklidnilo. Zdůraznila, že Emilek přišel na svět brzo po půlnoci, jakoby mu tím chtěla zajistit primát v rodině,“ zůstalo jí v paměti celý život.

Olympijské zlato z Helsinek

V poolympijské sezoně Dana posunula čs. rekord na 46,32 m, o rok později skončila na mistrovství Evropy pátá a v roce 1951 se dostala těsně pod hranici padesáti metrů. A pak už přišel čas slavné helsinské olympiády, kdy se Emilu a Daně Zátopkovým podařilo něco úžasného: ve stejný den a krátce za sebou vybojovali zlaté medaile. Dana se navíc stala první čs. ženou, která na olympiádě zvítězila.

„Trénovala jsem víc než kdykoli předtím a cítila jsem, že se blížím k metě padesáti metrů. Podle dopolední kvalifikace jsem byla třetí, ale mým přáním bylo lepší umístění. Když Emil nastupoval k závodům na 5 kilometrů, tak jsem zůstala raději v šatně a ještě jsem si omotala hlavu dekou. Kdybych se na závod dívala, tak by se mi pak nervozitou třásla ruce. Věděla jsem, že musím zachovat klid, protože finále oštěpu bylo na programu hned po pěti kilometrech. I přes silnou pokrývku jsem poznala, že se hluk na stadionu zvyšoval a vyvrcholil v mohutný potlesk. Když jsem vyšla ze šatny, tak jsem se dověděla, že Emil vyhrál. Pociťovala jsem velkou radost z jeho nečekaného vítězství, byla jsem nabitá chutí, vůlí i odvahou a hned do prvního hodu vložila všechnu sílu. Oštěp se zabodl 47 centimetrů za značkou padesáti metrů a žádné soupeře se už tento můj

výkon nepodařilo překonat,“ vzpomíná olympijská vítězka.

Tehdy někteří novináři její zlato spojovali s nadšením nad Emilovým triumfem, který jejich výroky nejednou rád citoval. „Vždy jsem mu říkala, ať tedy jde na Václavák, nadchne tam nějakou děvčici a ta ať vyhraje olympiádu,“ směje se Dana.

Vánoce uprostřed oceánu

Na olympijské hry v Austrálii v roce 1956 nevzpomíná legenda české atletiky s nějakým nadšením. Díky předchozím kvalitním výkonům odjízďela k protinožcům s nemalými medailovými ambicemi, ale nakonec se musela spokojit se čtvrtým místem. Na tréninku poslala oštěp desetkrát za hranici padesáti metrů, ale ve finále se jí to nepodařilo ani jednou. „Asi jsem vystřílela oštěpařský prach, 49,83 metru stačilo jen na ‚brambory‘. Přitom ke stříbru chybělo jen půl metru,“ tak trošičku lituje po mnoha letech.

Po skončení olympiády nikdo netušil, že je čeká více než strastiplná cesta z Melbourne do Prahy. Francouzské letadlo, které mělo čs. sportovce přepravit do vlasti, nepustily do vzduchu porouchané motory. Uprostřed nejistoty přijala čs. výprava nabídku sovětské lodi Gruzie. A tak 11. prosince čekalo olympioniky dvacet dní cesty nekonečným oceánem.

„Někteří z nás hráli šachy, několik holek pletlo svetry a někoho postihla mořská nemoc. Člověka na blízku jsme tušili jen jednou

– na lidovějších ostrovech. Věrným průvodcem byl pouze mořský orel a náladu se nám snažili zlepšit věční šprýmaři delfíni. Jedné noci byly vidět majáky nedaleko Tokia a pak už loď nabrala kurs na Vladivostok, kde nás sice přivítal sníh, led a třesutý mráz, ale byl to nejkrásnější zážitek posledních tří týdnů, v nichž jsme uprostřed oceánu strávili i vánoční svátky. Čekala nás sice ještě dlouhá cesta vlakem do Moskvy a pak letadlem do Prahy, ale konečně jsme byli doma,“ vrací se Dana k události, kterou řadí do kategorie výjimečných.

Stříbro z věčného města

Nejúspěšnější sezonu měla v roce 1958, kdy vyhrála všech 19 závodů. Zapsala se dokonce i do listin světových rekordmanek výkonem 55,73 m a dodnes je tento výkon nepřekonaným maximem v hodu dřevěným oštěpem. V dalších letech házely atletky už náčiním z umělé hmoty. Ve zmíněném roce vytvořila i tři evropské rekordy a podruhé se stala šampionkou starého kontinentu. V roce 1960 pak obohatila svoji medailovou sbírku o stříbrnou medaili z olympijských her v Římě. „Emil už byl v atletickém důchodu, ale já měla stále dobrou formu. Podařilo se mi vklínit se mezi Sovětky Ozolinovou a Kaledienovou, což byl pro mě téměř ve 38 letech úspěch. O dva roky později jsem se pak s vrcholovou atletikou rozloučila,“ připomíná Dana.

Po skončení závodní kariéry se stala ústřední trenérkou atletiky, radila oštěpařským talentům a s Emilem jezdili po celém světě.

„Trénovali jsme na Kubě i v Indonésii, ve Vietnamu i v Číně. V předsednictvu Klubu českých olympioniků sledujeme osudy bývalých špičkových sportovců a v případě potřeby se jim snažíme pomáhat, jezdíme na různé akce a nezapomínáme ani na propagační činnost. Pokud jde o zdravotní stav, tak se občas pohybují na šikmé ploše, ale jinak si nestěžují,“ dodává jubilantka, která navždy zůstane zapsána v historii světového sportu jako velká atletka, oštěpařská královna a skvělý člověk. |

*Dana Zátopková
1956 Mistr.
republiky*

Text: Jaroslav Pešta
Foto: archiv a Ivana Roháčková

1/ Narozeninové políbení pro královnu od ředitele ASC DUKLA Jaroslava Přiščáka

2. 7. 2012
Oštěpař Víta Veselý
a čtvrtkař Pavel Maslák
jsou mistry Evropy

Na 21. mistrovství Evropy v Helsinkách se stali mistry Evropy oštěpař Veselý a sprinter Maslák, mužská štafeta na 4x 400 m přidala nový český rekord.

Svoji první medaili na velké akci – a hned zlatou – získal Vítězslav Veselý, který se stal evropským šampionem v oštěpu. Veselý odjel do dějiště mistrovství jako lídr světových tabulek. Do soutěže vstoupil nevýrazným výkonem těsně za 74 metrů, hned v následující sérii se však o téměř deset metrů zlepšil a jak se později ukázalo, byl jeho hod do vzdálenosti 83,72 m vítězným. Druhé armádní zlato vybojoval talentovaný svěřenec Dalibora Kupky jedenadvacetiletý Pavel Maslák, který ve finále čtyřstovky nedal svým soupeřům šanci a prolétl oválem za 45,24 s. Jen o sedm setin tak zaostal za svým národním rekordem z počátku června. |

16. 7. 2012 Zlatý double kanoisty Fuksy
na evropském šampionátu, Ježová získala
bronz

Devatenáctiletý singlkanoista Martin Fuksa z Dukly Praha získal na mistrovství Evropy do 23 let v portugalském Montemor-o-Velho dva tituly evropského šampiona. Nejdřív vyhrál na olympijské trati 1 000 m, druhý den přidal zlato na pětistovce a po pár hodinách ještě dosprintoval dvoustovku na šestém místě. Se dvěma zlatými medaillemi patřil k nejspěšnějším účastníkům mistrovství a je škoda, že mu těsně unikla nominace na OH v Londýně. Poslední den mistrovství si kanoistka Jana Ježová dojezdila na trati 200 metrů pro první historickou medaili pro Českou republiku v nové ženské disciplíně, když obsadila 3. místo. Jedenadvacetiletá závodnice Dukly Praha, která předsedla z kajaku do singlkanoje teprve loni v létě, potvrdila, že je největším ženským talentem v nové disciplíně, která se na kontinentálním šampionátu jezdí od roku 2010. |

8. 7. 2012 Jan Kaduř se stal mistrem Evropy do 23 let ve scratchi

Mladní cyklisté z Dukly Praha a Brna si dovezli celkem pět medailí z portugalské Anadie, která hostila mistrovství Evropy v dráhové cyklistice juniorů a jezdců do 23 let. Šampionem starého kontinentu do 23 let ve scratchi se stal Jan Kaduř. V hladkém závodě na patnáct kilometrů zvítězil s náskokem jednoho okruhu a dosáhl na svůj největší úspěch v kariéře. Spravil si tak chuť po stíhacím závodě družstev, v němž společně s Rybínem, Vendolským a Fürstem o pouhé dvě desetiny sekundy prohráli boj o bronz. Časem 4:08,800 však o téměř sekundu a půl vylepšili český rekord. Z Anadie si Česká republika ještě díky Lucii Záleské z Dukly Praha přivezla stříbro ze stíhacího závodu jednotlivkyň do 23 let a bronz z omnia a dva bronzové juniorka Jakuba Vývodky ze sprintu a závodu na kilometr s pevným startem. |

10. 7. 2012 Dvě bronzové medaile získali
moderní pětibojaři na mistrovství Evropy

Každoroční série medailí ze šampionátů moderních pětibojařů pokračuje. Na letošním mistrovství Evropy v Sofii vybojovali moderní pětibojaři dvě bronzové medaile. Nejdříve ji získalo družstvo ve složení Jan Kuf, Michal Michalík a Michal Sedlecký. V mužském finále, ve kterém nastoupila kompletní čtveřice reprezentantů, obsadil Michal Michalík čtrnácté pořadí, Jan Kuf osmnácté, Michal Sedlecký byl šestadvacátý a David Kindl jedenatřicátý. V hodnocení družstev byli nejlepší Rusové před Maďary a českou trojicí. Druhou bronzovou medaili pro český tým získali v soutěži smíšených štafet mix Natálie Dianová a David Svoboda.

V závodě ženských trojčlenných štafet vybojovaly Češky v sestavě Lenka Bilková, Natálie Dianová a Barbora Kodedová čtvrté místo. V tříčlenných mužských štafetách Češi ve složení Michal Michalík, Ondřej Polívka a David Svoboda obsadili místo páté. |

17. 7. 2012 Mladí vodní slalomáři vylovili
ze světových peřejí pět medailí

Ve Wausau na mistrovství světa slalomářů na divoké vodě pro věkové kategorie juniorů a do 23 let vyjeli mladí slalomáři z Dukly Brandýs nad Labem celkem pět medailí – dvě zlaté, stříbro a dva bronz. Vicemistry světa do 23 let se stali debkanoisté Ondřej Karlovský a Jakub Jáně, v hlídkách 3x C2 se pak podíleli na vítězství spolu s Markem Kašparem a Jonášem Šindlerem. Ke zlaté medaili pomohly i kajakářky do 23 let v hlídkách Eva Ornstová a Pavlína Zástěrová. Juniorka kajakářka Barbora Valíková a kanoista Tomáš Rak pomohli svojí jízdou hlídkám 3x K1 a 3x C1 k medailím v barvě bronzové. |

23. 8. 2012 Bronzový rekord juniorského
dráhaře

Závodník brněnské Dukly Jakub Vývoda vybojoval na juniorském mistrovství světa bronzovou medaili v pevném kilometru. Třetím nejrychlejším časem šampionátu 1:03,906 také stanovil nový český juniorský rekord v této disciplíně na kryté dráze. Od zlata ho dělilo pouhých +1,603 sekundy, které bral australský reprezentant Zachary Shaw (1:02,303). Druhý český reprezentant David Sojka obsadil časem 1:04,984 pěkné 8. místo. |

Jubilanti

armádního sportu

I v období olympijských her v Londýně oslavila svá životní jubilea řada vynikajících armádních sportovců, trenérů a funkcionářů. Nechybí mezi nimi ani olympijská vítězka a světová rekordmanka v hodu oštěpem devadesátiletá královna atletiky Dana Zátopková.

Mgr. Václav FIŠER, nar. 9. července 1947, atletika

Mnohonásobný mistr Československa ve skoku dalekém a trojskoku. V Dukle Praha působil v letech 1969 až 1979 jako závodník, po ukončení závodní kariéry jako trenér a šéftrenér až do roku 1997. Účastník OH 1972 v Mnichově. Před patnácti lety nastoupil do funkce šéftrenéra České atletické reprezentace, od roku 2009 zde pracuje jako vedoucí soutěžního oddělení.

Josef VACENOVSKÝ, nar. 9. července 1937, fotbal

Od roku 1957 do roku 1960 nastoupil v rudožlutém dresu ke 270 ligovým utkáním, v nichž nastřílel 67 branek a podílel se na zisku šesti titulů mistrů Československa. Svoji kariéru v Dukle ukončil 23. června 1969 skvělým způsobem, když rozhodl svým gólem finále Čs. poháru s VCHZ Pardubice. Poté působil jako hráč a trenér v belgickém Lokerenu později v ČSAD Benešov.

Vladimír STIBOŘÍK, nar. 28. července 1927, sportovní střelba

Od roku 1955 do roku 1990 působil v ÚDA, Dukle Praha a Dukle Plzeň nejprve jako závodník, později jako trenér a šéftrenér. Na mistrovství světa v roce 1958 a mistrovství Evropy 1959 se podílel na zisku stříbrných medailí v armádní pušce družstev. Zúčastnil se OH 1960, kde obsadil 6. místo. Byl průkopníkem střelby na běžící terč.

Jaroslav HOLÍK, nar. 3. srpna 1942, lední hokej

Legendární čs. hokejový reprezentant. V Dukle Jihlava působil 18 let jako hráč a trenér. V reprezentačním dresu startoval 142x. Stal se mistrem světa v roce 1972, v památném utkání se sovětskou „sbornou“ mistrem Evropy roku 1971. Podílel se na zisku bronzové medaile na ZOH 1972 v Sapporu. Jako trenér reprezentační „dvacítky“ se stal mistrem světa v letech 2000 a 2001. Dodnes uznávaný hokejový odborník.

Jiří LIŠKA, nar. 14. srpna 1952, házená

Reprezentant v házené z Dukly Praha, kde získal několik titulů mistra Československa, vítězství v Čs. poháru a v roce 1984 v Jugoslávii 1. místo v Poháru mistrů evropských zemí, toto vítězství se házenkářům Dukly podařilo po jednadvaceti letech.

Vladimír HUBÁČEK, nar. 20. srpna 1932, motorismus

V šedesátých a sedmdesátých letech minulého století nejlepší automobilový závodník v republice. Šestnáctkrát se stal mistrem v automobilových soutěžích a závodech na okruzích a to vždy v dresu pražské Dukly.

Bořivoj DVORSKÝ, nar. 21. srpna 1927, věda a výzkum

Dlouholetý pracovník v oblasti metodiky tréninku, vědy a výzkumu v Dukle Liberec a později ve vědeckém a výzkumném pracovišti tělesné výchovy a sportu – CASRI Praha.

Miloslav LAHOLÍK, nar. 28. srpna 1952, veslování

Veslař Dukly Praha, který jezdil nejčastěji v posádce párové čtyřky a dvojskifu. V roce 1973 při své premiéře na ME v Moskvě dojel ve dvojskifu s Jaroslavem Hellebrandem na 4. místě. Za rok v Lucernu na MS předsedl do párové čtyřky ke Koudelovi a Peckovi a spolu vybojovali bronzovou medaili. Na OH v Montrealu 1976 na dvojskifu s Josefem Strakou obsadili 10. místo. Na MS 1977 v osmiveslící dojel na 4. místě.

Václav SAMEK, nar. 30. srpna 1947, fotbal

Odchovanec pražské Dukly, kam přišel v 11 letech, v rudožlutém dresu sehrál 355 ligových zápasů a vstřílel 16 branek. V letech 1970 až 1975 sehrál 151 prvoligových utkání bez jediné absence. V roce 1972 byl kapitánem juniorských mistrů Evropy. 11x reprezentoval a 2x se stal mistrem ligy. V letech 1992 až 1994 byl ředitelem FK Dukla Praha. Dosud aktivním hráčem jedenáctky internacionálů Dukly.

Otto JANOUŠEK, nar. 12. září 1932, funkcionář

Významný pracovník armádního vrcholového sportu osmdesátých a devadesátých let minulého století. V letech 1974 až 1987 náčelník ASS DUKLA Liberec, od roku 1988 do 1990 náčelník Správy vrcholového sportu MO a v letech 1991 až 1994 náčelník Správy tělesné výchovy a sportu MO.

Dana ZÁTOPKOVÁ, nar. 19. září 1922, atletika

Legendární olympijská vítězka v hodu oštěpem na OH 1952 v Helsinkách a stříbrná na OH 1956 v Melbourne. Mistryně Evropy v letech 1954 a 1958. Držitelka světového rekordu 55,73 m (1958), nejlepšího světového výkonu dřevěným oštěpem, držitelka tří evropských rekordů a sedmácti čs. rekordů. Po ukončení kariéry úspěšná trenérka, dodnes aktivní členka Českého klubu olympioniků.

Text a foto: Ivana Roháčková

Za získané medaile vojáky z povolání

Armádní vrcholoví sportovci se rozhodli využít šanci stát se vojáky z povolání. Zúčastnili se výběru a uspěli. Koncem srpna úspěšně absolvovalo testy na oddělení pro výběr personálu v Praze šest vrcholových sportovců Armádního sportovního centra DUKLA, mimo jiné také účastníků olympijských her v Londýně. Jako všichni uchazeči prošli všemi částmi výběru a v říjnu tohoto roku budou přijati do služebního poměru vojáka z povolání, spolu s ostatními novými vojáky nastoupí do základního výcviku ve Vyškově.

Kajakáři Josef Dostál a Lukáš Trefil, dva z posádky čtyřkajaku, kteří si v Londýně na kilometrové trati dojezdili pro bronzovou medaili, šli na věc jako první. Pak je následovala běžecská dvojice Pavel Maslák (mistr Evropy 2012 na 400 m) a Jakub Holuša (stříbrný z halového mistrovství světa 2012 v atletice na 800 m). Při ověřování fyzické zdatnosti obstáli, jak jinak než na výbornou. Pavel Maslák například předvedl za poslední tři roky nejdlejší skok z místa – 276 cm. Nakonec dělali testy deblkanoisté Jaroslav Radoň a Filip Dvořák letošní mistři Evropy na 500 m, kteří v Londýně v závodu na 1 000 m dojezdili na pátém místě. |

Text a foto: Monika Blaschkeová, oddělení pro výběr personálu MO ČR

přehled sportovních výsledků / červen-srpen 2012

Atletika

27. 6. – 1. 7. ME – Helsinky – Finsko
muži / 400 m – 1. Pavel Maslák – 45,24 s
muži / oštěp – 1. Vítězslav Veselý – 83,72 m
muži / 800 m – 5. Jakub Holuša – 1:48,99
muži / tyč – 6. Jan Kudlíčka – 5,60 m
muži / desetiboj – 6. Roman Šebrle – 8 052
muži / 4x400 m – 5. Daniel Němeček, Pavel Maslák, Jakub Holuša – 3:02,72 – český rekord – podíl 3/4
6. 7. MZ Diamantová liga – Paříž – Francie
muži / oštěp – 2. Vítězslav Veselý – 83,93 m
14. 7. MZ Diamantová liga – Londýn – Velká Británie
ženy / oštěp – 2. Barbora Špotáková – 64,19 m
17. 8. MZ Diamantová liga – Stockholm – Švédsko
muži / oštěp – 2. Vítězslav Veselý – 83,74 m

Cyklistika

4.–8. 7. ME 23 a MEJ dráha – Anadie – Portugalsko
muži 23 / scratch – 1. Jan Kaduich
ženy 23 / 3 km jednotlivci – 2. Lucie Záleská – 3:41,858
ženy 23 / omnium – 3. Lucie Záleská
junioři / 1 km p. s. – 3. Jakub Vývoda – 1:04,442
junioři / sprint – 3. Jakub Vývoda

Kanoistika

1.–3. 6. SP – Moskva – Rusko
muži / deblkánoe 1 000 m – 3. Filip Dvořák, Jaroslav Radoň
22.–24. 6. ME – Záhřeb – Chorvatsko
muži / kajak 5 000 m – 5. Jakub Adam
muži / kánoe 1 000 m – 4. Martin Fuksa
muži / deblkánoe 1 000 m – 5. Jaroslav Radoň, Filip Dvořák
muži / čtyřkánoe 1 000 m – 4. Tomáš Janda – podíl 1/4
muži / kajak 500 m – 2. Josef Dostál
muži / kánoe 500 m – 2. Martin Fuksa
muži / deblkánoe 500 m – 1. Jaroslav Radoň, Filip Dvořák

ženy / kajak 1 000 m – 6. Anna Adamová
ženy / kánoe 200 m – 4. Jana Ježová
12.–15. 7. ME U23 – Montemor-o-Velho – Portugalsko
muži / kánoe 1 000 m – 1. Martin Fuksa
muži / kánoe 500 m – 1. Martin Fuksa
ženy / kánoe 200 m – 3. Jana Ježová

Moderní pětiboj

8.–12. 6. MEJ – Szekesfehervár – Maďarsko
junioři / jednotlivci – 2. Jan Kuf
5.–10. 7. ME – Sofie – Bulharsko
muži / štafeta – 5. David Svoboda, Michal Michalík, Ondřej Polívka
muži / družstva – 3. Michal Michalík, Jan Kuf, Michal Sedlecký
ženy / štafeta – 4. Natálie Dianová, Barbora Kodedová, Lenka Bilková
mix / štafeta – 3. David Svoboda, Natálie Dianová

Parašutismus

22.–24. 6. SP – Bled – Slovinsko
muži / PP družstvo – 1. Jakub Pavlíček, Jiří Gečnuk, Libor Jiroušek, Hynek Tábor, Oldřich Šorf
10.–12. 8. SP na přesnost přistání – Belluno – Itálie
muži / přesnost přistání – 3. Hynek Tábor
muži / PP družstva – 2. Jindřich Vedmoč, Jiří Gečnuk, Čestmír Zítka, Bonifác Hájek, Miloslav Kríž
junioři / přesnost přistání – 1. Bonifác Hájek

Různé – cyklistika MTB

23.–24. 6. SP – Mont-Sainte-Anne – Kanada
muži / cross country – 3. Jaroslav Kulhavý
SP 2012 CELKOVÉ POŘADÍ
muži / cross country – 3. Jaroslav Kulhavý

Různé – karate

4.–8. 7. MS WKC – Siauliai – Lotyšsko
muži / kata – 1. Jakub Tesárek

Různé – motorismus

3.–5. 8. MS seriál – Silverstone – Velká Británie
muži / superbiky – 3. Jakub Smrž

Sportovní střelba Plzeň

13.–15. 7. MEJ – Bologna – Itálie
junioři / družstva – 3. Michala Heinrichová, Šárka Jonáková – podíl 2/3

Veslování

17. 6. SP 2012 – CELKOVÉ POŘADÍ
muži / skif – 1. Ondřej Synek
13.–15. 7. MS U23 – Trakaje – Litva
muži / čtyřka párová – 5. Jan Andrlle, Petr Buzrla, Adam Štěrbač, Martin Basl

Vodní slalom

14.–17. 6. SP – Pau – Francie
muži / kajak – 2. Jan Vondra
25.–28. 6. MS ve sjezdu – La Plagne – Francie
muži / kajak – 4. Kamil Mrůzek
muži / kajak hlídky – 2. Kamil Mrůzek – podíl 1/3
12.–15. 7. MS U23 a MSJ ve slalomu – Wausau – USA
muži 23 / deblkánoe – 2. Jakub Jáně, Ondřej Karlovský – 4. Jonáš Kašpar, Marek Šindler
muži 23 / deblkánoe hlídky – 1. Jakub Jáně, Ondřej Karlovský – Jonáš Kašpar, Marek Šindler – podíl 2/3
muži 23 / kánoe hlídky – 3. Tomáš Rak – podíl 1/3
ženy 23 / kajak hlídky – 1. Eva Ornstová, Pavlína Zástěrová – podíl 2/3
junioři / kajak hlídky – 3. Barbora Valíková – podíl 1/3

očekávané sportovní akce ve IV. čtvrtletí 2012

ASC DUKLA

Armádní sportovec roku **31. 10.** Praha – DAP
Jubilanti armádního sportu **4. 12.** Praha – DAP

Cyklistika

MČR dráha **říjen** Praha – Motol
MČR dráha – omnium **prosinec** Praha – Motol
ME dráha **19.–21. 10.** Paneveživ – Litva

Lyžování – snowboarding

SP – snowboardcross **6.–8. 12.** Montafon – Rakousko
SP – U rampa **7.–8. 12.** Ruka – Finsko
SP – snowboardcross **13.–15. 12.** Telluride – USA
SP – U rampa **20.–22. 12.** Park City – USA

Lyžování – akrobatické

SP – skikros **8. 12.** Nakiska – Kanada
SP – skikros **11.–13. 12.** Telluride – USA
SP – boule **14. 12.** Ruka – Finsko
SP – skikros **19. 12.** Val Thorens – Francie
SP – HP **19.–21. 12.** Park City – USA
SP – boule **22. 12.** Kreischberg – Rakousko
SP – skikros **23. 12.** Innichen – Itálie

Lyžování – alpské

SP **28. 10.** Sölden – Rakousko
SP **11. 11.** Levi – Finsko
SP **24.–25. 11.** Lake Louise – Kanada
SP **30. 11. – 2. 12.** Beaver Creek – USA
SP **8.–9. 12.** Val d'Isère – Francie
SP **14.–15. 12.** Val Gardena – Itálie
SP **16. 12.** Alta Badia – Itálie
SP **18. 12.** Madonna di C. – Itálie
SP **29. 12.** Bormio – Itálie

Lyžování – běh

SP **24.–25. 11.** Gällivare – Švédsko
SP **30. 11. – 2. 12.** Kuusamo – Finsko
SP **7.–9. 12.** Quebec – Kanada
SP **13.–16. 12.** Canmore – Kanada
SP **29.–30. 12.** Oberhof – Německo
SP – Tour de Ski **31. 12. – 1. 1.** Münstertal – Švýcarsko

Lyžování – skok

SP **23.–25. 11.** Lillehammer – Norsko
SP **30. 11. – 1. 12.** Kuusamo – Finsko
SP **8.–9. 12.** Soči – Rusko
SP **15.–16. 12.** Engelberg – Švýcarsko
SP **30. 12.** Oberstdorf – Německo

Lyžování – severská kombinace

SP **24.–25. 11.** Lillehammer – Norsko
SP **1.–2. 12.** Kuusamo – Finsko
SP **8.–9. 12.** Erzurum – Turecko
SP **15.–16. 12.** Ramsau – Rakousko

Parašutismus

MS **28. 11. – 10. 12.** Dubaj – Spojené arabské emiráty

Sportovní střelba kulová

Finále EP 300 m **30. 9. – 3. 10.** Winterthur – Švýcarsko

Sportovní aerobic

MS **15.–21. 10.** Dordrecht – Nizozemsko

Stolní tenis

ME **16.–21. 10.** Herning – Dánsko

Tucet otázek pro

JIŘÍHO Adama

1. OH v Londýně jste se zúčastnil jako rozhodčí moderního pětiboje. Odkdy v této funkci působíte?

Od roku 2003, kdy jsem složil zkoušky před mezinárodním komisařem.

2. Kdo vás na olympiádu nominoval?

Komise technických delegátů, která ze všech kandidátů vybrala devět mezinárodních rozhodčích.

3. Rozhodoval jste závod mužů i žen? A co konkrétně bylo vaší povinností?

Rozhodoval jsem oba závody. Byl jsem u všech disciplín, ale hlavně u šermu a při jízdě na koni.

4. V Dukle působíte jako trenér oddílu šermu a jedním z vašich svěřenců je olympijský vítěz David Svoboda. Jak dlouho jej vedete?

Spolupracuji s ním od té doby, co asi před 10 lety přišel do Dukly.

5. Jaké největší Davidovy šermířské chyby se vám v průběhu přípravy na londýnskou olympiádu podařilo odstranit?

David má v šermu obrovský potenciál. Jeho předností je skvělé útočné pojetí, proto jsme se zaměřili na obrannou činnost. Nyní je z něho univerzální šermíř.

6. David šermířskou disciplínu olympijského závodu vyhrál. Co jste mu před vystoupením na šermířském planši poradil?

Já jsem mu osobně nic před závodem neradil, protože on sám dobře ví, co má dělat.

7. Po vítězném šermu vám prý David poděkoval. Jak to proběhlo?

Přišel ke mně a řekl mi, že mi děkuje, že jsem ho to všechno naučil.

8. Kdy jste začal věřit, že David vybojuje zlatou medaili?

Moderní pětiboj je sport, který končí až poslední disciplínou, a velkou loterii je třeba losování koně. Věřit jsem mu ale začal už po vítězném šermířské disciplíně.

9. Jak dlouho jste na olympiádě pobýval a co vás nejvíce upoutalo?

V Londýně jsem byl od 8. do 13. srpna a moc se mi tam líbilo. Stihl jsem se zajít podívat i na jiné sporty (box, zápas), ale především mě zaujala ochota dobrovolníků a vysoce profesionální organizace OH.

10. Byl jste čs. reprezentantem v moderním pětiboji. Zkusil byste srovnat současný pětiboj a ten „váš“?

Je to prakticky nesrovnatelné. Dříve byl moderní pětiboj rozložen do tří dnů a v závodech startovalo dvakrát víc závodníků než nyní. Dnes je to i díky kumulaci všech disciplín do jednoho dne a zařazení kombinace běhu a stříby divácky velice atraktivní sport.

11. Jak vysoko stavíte olympijský úspěch Davida Svobody?

Zlatá olympijská medaile je nejvyšší meta, které lze dosáhnout. Tento a další úspěchy by však nepřišly nebyť ASC DUKLA a jeho velké podpory moderního pětiboje (nová střílnice, nákup koní atd.).

12. Co si od Davidovy zlaté medaile slibujete?

Především větší popularitu tohoto krásného sportu, nárůst mládežnické základny i vyšší finanční podporu.

Přehledy na této dvoustraně připravil Petr Eliáš

Text: Pavel Nekola
Foto: Ivana Roháčková

PRIMA CHLAP, který si vždycky věděl rady

Nikdo by asi neřekl, že se věčně optimisticky naladěný Vašek Fišer začátkem léta dožil pětadesátky. Pamětníci si dlouholetého šéftrenéra atletické reprezentace vybavují i jako předního československého dálkaře a hlavně trojskokana.

S atletikou začínal v Klatovech a přes Plzeň se koncem šedesátých let minulého století dostal do pražské Dukly. V sektorech pro horizontální skoky se pod vedením Zdeňka Melichárka postupně víc zaměřoval na trojskok, v němž třikrát vylepšil čs. rekordy (16,47 m, 16,55 m, 16,62 m). Během deseti let reprezentoval v devatenácti mezistátních utkáních z toho dvakrát v Evropských pohárech (1. místo 1975).

V roce 1971 byl účastníkem ME v Helsinkách (5.), o rok později startoval na HME v Grenoblu (10.) a mnichovské olympiádě (16.). Po skončení aktivní kariéry se stal trenérem předních československých dálkařů a trojskokanů. Jeho skupinu na Julisce tvořili například Ján Leitner, Zdeněk Mazur, Zdeněk Hanáček, Milan Gombala, Ivo Krsek, Jaroslav Prišćák, Ivan Slanař, Roman Zrun a další.

Od roku 1992 se stal předsedou trenérské rady a členem výkonného výboru Českého atletického svazu. Ve funkci šéftrenéra české reprezentace pracoval až do roku 2009 a s jeho érou jsou spojeny největší úspěchy české atletiky, o které se za jeho šéfování zasloužili hlavně Jan Železný, Tomáš Dvořák, Roman Šebrle, Šárka Kašpárková, Ludmila Formanová a Barbora Špotáková. Po odchodu z reprezentace neopustil řady atletického svazu a pracuje ve funkci vedoucího soutěžního oddělení.

„Poznal jsem Vaška jako šestnáctiletý kluk a považoval ho za svůj vzor, protože v té době byl jedním z našich nejlepších skokanů,“ zavzpomínal na jubilanta a někdejšího soupeře Jaroslav Prišćák. „Naše cesty se později zkřížily, když jsem v Košicích dostudoval a nastoupil v Dukle na vojnu. Pak jsem Vaška poznal blížně po odborné i lidské stránce a povahově jsme si sedli. Od roku 1980 jsem byl jeho svěřencem a vytáhl mě v trojskoku k osobnímu rekordu 17,23 m. Považuji ho za jednoho z našich největších expertů na dálku a trojskok,“ složil poklonu svému bývalému kouči.

Prišćák Fišera před patnácti roky vystřídal ve funkci šéftrenéra atletů Dukly. „Vybral si

mě jako svého nástupce, a to bylo pro mě vy-

znamenaním. Má přirozenou au-

toritu, ve funkci státního trenéra se mohl opřít o výsledky a znalosti z minulosti. Na jednu stranu byl hodně usměvavý, ovšem zažil jsem ho i jako velice emočního člověka. Musím však uznat, že všechny mezní situace dokázal zvládat a ukázalo se, že jeho kroky vedly správným směrem,“ uvedl současný ředitel ASC DUKLA.

Největší úspěchy Romana Šebrleho jsou spojené právě s Fišerovou érou reprezentačního trenéra. „Usměvavá tvář, vždycky dovede poradit nebo pomoci. A pokaždé k tomu spousta legrace, s níž žádné úkoly nepřipadají těžké,“ to se vybaví jednomu z nejlepších světových vícebojařů, když zaslechne jméno Václav Fišer. „My,

atleti, jsme se na reprezentační akce vždycky těšili i kvůli tomu, že tam bude švanda. Z vedení se o ni staral právě on, velký pohodář,“ pokračoval bývalý světový rekordman v desetiboji.

Vašek Fišer proslul i svým věčným optimismem. V prvních letech svého „šéftrenování“ sliboval mírně nadnesené počty medailí. Později své odhady už tolik na veřejnosti neventiloval, ale v duchu stále věřil, že atletické reprezentanty čekají na šampionátech medailové žně. Měl nadstandardní vztahy se všemi reprezentanty a ti na něj nedali dopustit. Dvojnásobná mistryně světa v běhu na 800 metrů Ludmila Formanová při vyslovení Fišerova jména zareagovala okamžitě.

„Je to pěkný chlap a ještě k tomu moc prima. Vůbec nešlo o šéftrenéra úředníka. Všichni jsme ho brali jako jednoho z nás,“ nenašla vadu bývalá čáslavská běžkyně. Šéftrenér rozdával žertíky, občas se však stal i jejich terčem. „Jednou jsme se vraceli ze sedmibojařského mítinku v Haagu a na cestu jsme našemu trenérovi Zdeňku Váňovi přibalili do tašky tamní telefonní seznam,“ dal k dobrému Šebrle. „Fišer o tom věděl a pořádně na nás spiklenecky pomrkal, jako že náš fórek neprozradí. Jenže netušil, že jsme na letišti v Amsterdamu přiložili tlustý seznam také do jeho tašky. Doma asi koukal, a když jsme se ho ráno na Julisce zeptali na telefon na pana van Hageny, přiznal, že jsme ho dostali. Kdepak, zlobit se neumí,“ dodal Šebrle. |

Text: Milan Novotný
Foto: archiv Václava Fišera

Prezident Klaus přijal úspěšné olympioniky

Deset českých medailistů, z toho sedm z Armádního sportovního centra DUKLA, ve čtvrtek 23. 8. 2012 přijalo pozvání prezidenta Václava Klause ke speciální návštěvě na Pražský hrad. „Vím, že už jste získali spoustu poděkování, ale myslím, že je správné završit to i na Pražském hradě. Já bych vám proto chtěl poděkovat, jsme na vás všichni hrdí a pyšní a pečlivě jsme vás sledovali,“ pochválil olympijské medailisty Klaus. Z armádních sportovců chyběla jen zlatá oštěpařka Barbora Špotáková, která ten den závodila na atletické Diamantové lize v Lausanne.

ONDŘEJ SYNEK

DANIEL HAVEL LUKÁŠ TREFIL JOSEF DOSTÁL JAN ŠTĚRBA